

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Waldemar Płóciennik (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Ewelina Turlej

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej
w sprawie **J. D.** skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in., **R. L.** skazanego z art. 53 ust. 1 i
2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1
k.k.,

Z. G. skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.,

K. M. skazanego z 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.,

M. W. skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniach 6 grudnia 2023 r. i 10 maja 2024 r.,

kasacji wniesionych przez obrońców skazanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 358/19,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt XVIII K 369/11,

I. na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 536 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok oraz zmieniony nim wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt XVIII K 369/11 – w odniesieniu do **J. D.** i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. umarza postępowanie wobec tego oskarżonego, zarządza zwrot opłaty od kasacji, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa;

II. na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 536 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do **R. L., Z. G., K. M. i M. W.** i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

III. na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 536 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok i zmieniony nim wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w odniesieniu do czynu przypisanego **M. W.** w pkt XLVI tego wyroku (pkt XLIX komparycji wyroku) i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. umarza postępowanie karne, a kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

IV. na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 536 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok także w stosunku do: **P. M., J. K., W. S., J. F., M. W.** (w pozostałej części), **A. N., M. S., S. O., R. M., P. W., M. B., M. S., M. S., J. K., Ł. B., R. G., A. M., Z. K., J. K., B. B., K. D., B. W. oraz M. G.** i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

V. zarządza zwrot opłat od kasacji wniesionych przez **Z. G. i M. W.**;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego **P. H.** – Kancelaria Prawna w W.– 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych, w tym 23% VAT, za sporządzenie kasacji i obronę **K. M.** w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Efektom prowadzonego przez prokuraturę postępowania przygotowawczego było skierowanie do sądu aktu oskarżenia, w którym m.in.:

1. M. W. oskarżono o to, że:

LXXVII. (numeracja za aktem oskarżenia – uwaga SN) w okresie od 2000 r. do końca lipca 2007 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw takich jak między innymi wprowadzanie do obrotu wbrew przepisom ustawy znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających w skład której wchodził M. W., B. B. i inne ustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXXVIII. w okresie od 2000 r. do lipca 2007 r. w W. w krótkich odstępach czasu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wziął udział w obrocie wbrew przepisom ustawy znacznych ilości substancji odurzających w postaci marihuany i kokainy w ten sposób, że:

- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. marihuanę w ilości od 50 do 500 gramów podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 100 kg, który to środek odurzający po podzieleniu na porcje wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom,

- wielokrotnie nabył celem dalszej dystrybucji odpłatnie od M. W. kokainę w porcjach od 50 do 100 gramów podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 20 kg, który to środek odurzający po podzieleniu na porcje wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom,

- wielokrotnie zbył odpłatnie celem dalszej dystrybucji M. W. za pośrednictwem innej ustalonej osoby środek odurzający w postaci kokainy w nieustalonej ilości, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. J. D. oskarżono o to, że:

XXXVIII. w przedziale czasowym od nieustalonego miesiąca w 1997 r. do połowy 2007 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych, wytwarzaniem substancji psychotropowych w postaci amfetaminy oraz obrotem prekursorami do jej produkcji, w której w różnych okresach we wskazanym przedziale czasowym brali udział m.in.: M. W. ps. B., ustalony mężczyzna o ps. P., ustalony mężczyzna o ps. K., W. S. ps. N., B. B. ps. B., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

XXXIX. w nieustalonym bliżej czasie na przełomie 2005/2006 r. w mieszkaniu przy ul. [...] w W. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z R. L. ps. K. oraz M. W., dwukrotnie w krótkim odstępie czasowym wynoszącym tydzień brał udział w wytworzeniu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości łącznej około 26 kilogramów, w ten sposób, że:

1. w nieustalonym bliżej czasie na przełomie 2005/2006 r. w mieszkaniu przy ul. [...] wspólnie i w porozumieniu z R. L. ps. K. oraz M. W. przeprowadził końcowy etap w procesie wytwarzania amfetaminy polegający na wytrącaniu tej substancji psychotropowej z aminy, uzyskując w ten sposób amfetaminę w ilości około 14 kilogramów,

2. w czasie i miejscu oraz składzie osobowym jak w pkt 1 przeprowadził końcowy etap w procesie wytwarzania amfetaminy polegający na wytrącaniu tej substancji psychotropowej z aminy, uzyskując w ten sposób amfetaminę w ilości około 12 kilogramów,

przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XL. od nieustalonego miesiąca w 1997 r. do 1 grudnia 1998 r. w W., wbrew przepisom ustawy, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. P. ps. P., w krótkich odstępach czasu uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci heroiny w ilości łącznej nie mniejszej niż 20 kilogramów i amfetaminy w ilości łącznej nie mniejszej niż 80 kilogramów, w ten sposób, że:

1. we wskazanym wyżej czasie i miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. wielokrotnie w odstępach czasowych wynoszących od 3 dni do tygodnia zbywał w celu dalszej odsprzedaży M. W. partie heroiny w ilościach od 10 gramów do 1 kilograma podczas jednorazowej transakcji i nie mniej niż 20 kilogramów łącznie;

2. we wskazanym wyżej czasie i miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. wielokrotnie w bliżej nieustalonych odstępach czasowych zbywał w celu dalszej odsprzedaży M. W. partie amfetaminy w ilościach od 100 gramów do 4 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniej niż 80 kilogramów łącznie, przy czym w inkryminowanym czasie z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, a czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XLI. w okresie od około września 1999 r. do połowy lipca 2007 r. W. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru sam, a także wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu - z krótkimi przerwami - uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości łącznej nie mniejszej niż 100 kilogramów, heroiny w ilości łącznej nie mniejszej niż 100 kilogramów i marihuany w ilości około 1 kilograma, w ten sposób, że:

1. w nieustalonym bliżej dniu w 2002 r. we własnym mieszkaniu przy ul. [...] w W. zbył w celu dalszej dystrybucji M. W., dostarczoną uprzednio przez ustalonego mężczyznę o imieniu B. substancję psychotropową w postaci 2 kilogramów amfetaminy;

2. w okresie od około połowy 2003 r. do dnia 17 kwietnia 2004 r. w W. kilkakrotnie w nieustalonych odstępach czasowych zbywał M. W. amfetaminę w cenie po ok. 1300 USD za kilogram w ilości od 2-3 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniej niż 10 kilogramów łącznie, którą następnie M. W. wprowadzał do dalszego obrotu odsprzedając zakupione substancje psychotropowe po 1400 - 1500 USD za kilogram działającym w tym okresie wspólnie i w porozumieniu ustalonymu mężczyźnie o ps. K. oraz B. B. ps. B.;

3. w okresie od jesieni 2003 r. do lipca 2007 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z W. S. ps. N., z wyłączeniem co do W. S. okresu od 13 września 2005 r. do 13 grudnia 2005 r., gdy w/w przebywał w Areszcie Śledczym W., wielokrotnie w odstępach czasu wynoszących od kilku godzin do kilku dni, zbywał w celu dalszej odsprzedaży M. W., a po dniu 4 października 2004 r. również B. B., który od wskazanego czasu działał wspólnie i w porozumieniu z M. W., amfetaminę w ilości od 0,5 do 2 kilogramów amfetaminy podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 50 kilogramów w/w narkotyku łącznie, przy czym ze wskazanej ilości łącznej B. B. uczestniczył w nabyciu 15 kilogramów amfetaminy;
4. około dnia 11 stycznia 2005 r. w W. przekazał do tzw. sprzedaży komisowej M. W., który w tym czasie działał wspólnie i w porozumieniu z B. B. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 2 kilogramów, który to narkotyk w/w wprowadzili do dalszego obrotu zbywając ją ustalonemu mężczyźnie o ps. K., przy czym część amfetaminy będącej przedmiotem obrotu w ilości 693,4 grama zabezpieczyli funkcjonariusze Policji w dniu 11 stycznia 2005 r. podczas czynności zatrzymania mężczyzny o ps. K. przy restauracji [...] przy ul. P. w W.;
5. w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy 4 października 2004 r. a połową lipca 2007 r. w W., dwukrotnie, w nieustalonych odstępach czasowych zbył M. W. w celu wprowadzenia do dalszego obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach 1 kilograma oraz 0,5 kilograma podczas jednorazowej transakcji, którą następnie M. W. sprzedał J. K. ps. K., W. i P. K. ps. K., przekazując w/w narkotyki osobiście, w tym 1 kilogram przy [...] na w. O. i 0,5 kilograma pod dawnymi [...] na Ś., wprowadzając tym samym do obrotu w/w substancję psychotropową w ilości łącznej 1,5 kilograma,
6. około września 2000 r. w miejscowości W. D. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. oraz ustalonym mężczyzną o ps. Ł., zbył w celu dalszej odsprzedaży ustalonomu mężczyźnie o ps. H. około 1 kilograma suszu marihuany, który to narkotyk M. W. osobiście dostarczył mężczyźnie o ps. H. dzieląc się z nim oraz w/w ustalonym mężczyzną zyskiem ze sprzedaży narkotyku, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się biorąc udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLII. w okresie od 14 listopada 2001 r. do połowy lipca 2007 r. w W. i innych miejscowościach, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasowych, w celu niedozwolonego wytworzenia przez inne osoby substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, uczestniczył w obrocie benzylometyloketonu (BMK), w ten sposób, że wielokrotnie nabywał, zbywał w/w prekursor służący wytwarzania amfetaminy oraz jednokrotnie nabył prekursor PMK służący do syntezy MDMA (tabletek ekstazy), i tak:

1. w okresie od 14 listopada 2001 r. do dnia 23 września 2003 r. w W., wielokrotnie, w nieustalonych bliżej odstępach czasowych, nabywał od M. W. ps. C. prekursor w postaci płynnego BMK, który przekazywał do dalszej sprzedaży M. W. w 40-to i 50-cio litrowych bańkach, wprowadzając w opisany sposób do obrotu łącznie nie mniej niż 500 litrów benzylometyloketonu;
2. w okresie od bliżej nieustalonej daty w 2003 r. do około 8 czerwca 2004 r. w W., w bliżej nieustalonych odstępach czasowych, co najmniej trzykrotnie zbył M. W. prekursor w postaci płynnego BMK w ilościach 10 litrów podczas jednorazowej transakcji, który to prekursor M. W. następnie zbył ustalonemu mężczyźnie o ps. G, wprowadzając do obrotu łącznie nie mniej niż 30 litrów BMK;
3. w okresie pomiędzy 14 listopada 2001 a 2003 r. w W, w nieustalonych bliżej okolicznościach nabył od M. W. prekursor służący do wytwarzania MDMA (tabletek ekstazy) w postaci nieustalonej ilości PMK;
4. w nieustalonym dniach pomiędzy 13 maja 2004 r. a 4 października 2004 r. w W., dwukrotnie zbył M. W. prekursor służący do produkcji amfetaminy w postaci płynnego BMK, a następnie M. W. zbył go I. B. w ilościach po 20 i 50 litrów podczas jednorazowej transakcji za kwotę nie mniej niż 8.000 złotych, wprowadzając tym samym do obrotu 70 litrów w/w prekursora;
5. w 2004 r. - przed dniem 23 września 2004 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. kilkunastokrotnie zbywał D. P., Z. G. i A. N. płynny benzylometyloketon (BMK) rozcieńczony w proporcji 10 litrów BMK do 1 litra

spirytusu, w ilościach po 22 oraz 33 litry podczas jednorazowej transakcji i nie mniej niż 150 litrów łącznie;

6. w okresie pomiędzy 28 kwietnia 2005 r. a 21 maja 2007 r. w W., wielokrotnie, w bliżej nieustalonych odstępach czasowych i w różnych ilościach jednorazowo, zbywał M. W., B. B. i D. P. prekursor służący do produkcji amfetaminy w postaci płynnego BMK, w łącznej ilości około 750 litrów, który to prekursor w/w nabywcy wykorzystywali do wytwarzania amfetaminy w posiadanych przez siebie laboratoriach chemicznych w miejscowościach G. i C. w woj. [...];

7. w nieustalonym miesiącu pod koniec 2006 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z W. S. ps. N. nabył od M. W. około 20 litrów prekursora w postaci płynnego BMK, który to prekursor został wcześniej zakupiony przez M. W. za pośrednictwem ustalonego mężczyzny o ps. H. od ustalonego mężczyzny o ps. Z., co do których materiały zostały wyłączone do odrębnego postępowania, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się biorąc udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. R. L. oskarżono o to, że:

XLIII. w nieustalonym bliżej czasie na przełomie 2005/2006 r. w mieszkaniu przy ul. [...] w W. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z J. D. ps. G. oraz M. W. dwukrotnie w krótkim odstępie czasowym wynoszącym tydzień brał udział w wytworzeniu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości łącznej około 26 kilogramów, w ten sposób, że:

- w nieustalonym bliżej czasie na przełomie 2005/2006 r. w mieszkaniu przy ul. [...] wspólnie i w porozumieniu z J. D. ps. G. oraz M. W. przeprowadził końcowy etap w procesie wytwarzania amfetaminy polegający na wytrącaniu tej substancji psychotropowej z aminy, uzyskując w ten sposób amfetaminę w ilości około 14 kilogramów, a następnie

- w czasie i miejscu oraz składzie osobowym jak wyżej przeprowadził końcowy etap w procesie wytwarzania amfetaminy polegający na wytrącaniu tej substancji psychotropowej z aminy uzyskując w ten sposób amfetaminę w ilości około 12 kilogramów,

przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. Z. G. oskarżono o to, że:

LVII. w 2004 r. - przed dniem 23 września 2004 r. w W. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N. oraz D. P. ps. P. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 20 kilogramów łącznie oraz środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy łącznie, w ten sposób, że:

1. w czasie i miejscu jak wyżej wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych zbywał M. W. w celu dalszej dystrybucji substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach od 1-6 kilogramów przy jednorazowej transakcji i nie mniej niż 20 kilogramów łącznie, otrzymując za sprzedawaną amfetaminę kwotę w wysokości 1250 USD za kilogram, który to narkotyk następnie M. W. wprowadzał do dalszego obrotu zbywając z zyskiem dilerom narkotykowym, w tym m.in. Ł. B., nieustalonemu mężczyźnie o ps. R. z Ż.,

2. w nieustalonych bliżej dniach przed dniem 23 września w 2004 r. w W. działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N. wielokrotnie, w krótkich, bliżej nieustalonych odstępach czasowych nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środek odurzający w postaci kokainy w ilości po 100 gram podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 2 kilogramy łącznie, wprowadzając do obrotu znaczną w/w ilość kokainy, przy czym w inkryminowanym czasie z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i

3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LVIII. w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy 23 września 2004 r. a połową lipca 2007 r. przebywając w Oddziale Zewnętrznym [...] ZK W. przy ul. [...] w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N. oraz nieustalonym mężczyzną kilkakrotnie nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środki odurzające w postaci marihuany w ilościach po 50 - 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 200 gramów łącznie oraz substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilościach po 50 - 100 gramów w czasie jednorazowej transakcji i około 200 gramów łącznie, po czym zbywał w/w narkotyki nieustalonym osobom przebywającym w zakładzie karnym, wprowadzając tym samym do obrotu znaczną ich ilość,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

LIX. w 2004 r. - w okresie przed dniem 23 września 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N., D. P., kilkakrotnie, w bliżej nieustalonych odstępach czasowych nabył od M. W. i J. D. ps. G. prekursor służący do produkcji amfetaminy w postaci benzyloetyloketonu (BMK) rozcieńczony w proporcji 10 litrów BMK do 1 litra spirytusu i w ilościach po 22 lub 33 litry podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 150 litrów łącznie, tj. o czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k.

5. K. M. oskarżono to to, że:

LX. w przedziale czasowym od około wiosny 2005 r. do końca 2006 r. w W., wbrew przepisom ustawy, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy przez inne ustalone osoby, w krótkich odstępach czasowych, wprowadzał do obrotu prekursor służący do wytwarzania amfetaminy w postaci benzyloetyloketonu (BMK), w ten sposób, że wielokrotnie zbywał M. W. i B. B. płyn BMK w ilościach nie mniejszych niż 5 litrów i nie większych niż 20 litrów podczas jednorazowej transakcji,

wprowadzając w opisany sposób łącznie nie mniej niż 100 litrów BMK, przy czym w inkryminowanym czasie z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXI. w przedziale czasowym od około wiosny 2005 r. i nie krótszym niż do końca 2006 r. w W., działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie substancją psychotropową w postaci amfetaminy, w ten sposób, że wielokrotnie, w nieustalonych bliżej krótkich odstępach czasowych, nabywał od M. W. i B. B. amfetaminę w ilościach od 1 do 5 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 50 kilogramów amfetaminy łącznie, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, a ilość narkotyków stanowiących przedmiot obrotu była znaczna, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

6. P. M. oskarżono o to, że:

XXIV. w okresie od 2002 r. do 2007 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w której działali między innymi M. W., ustaleni mężczyźni o imieniu R., ps. O., ps. D., S. Z. ps. S., B. B. ps. B., D. P. ps. P., ustalony mężczyzna o ps. O. oraz inne ustalone i nieustalone osoby, zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

XXV. w okresie od 2002 r. do 2004 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci heroiny i kokainy w ten sposób, iż wielokrotnie na polecenie M. W. przekazał ustalonemu mężczyznom o imieniu R. i ps. O. w porcjach od 10 g do 100 g jednorazowo heroiny, łącznie nie mniej niż 3 kg heroiny oraz ustalonemu mężczyźnie o ps. D. w porcjach pakowanych w kostki tzw. „mydełko” w ilości jednorazowej od 100 g do 200 g kokainy, łącznie nie mniej niż 4 kg kokainy i S. Z. ps. S. w porcjach jednorazowych od 100 g do 200 g kokainy, łącznie nie mniej niż 1 kg kokainy, przy czym z popełnienia tegoż przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVI. w okresie od 2004 r. do 2007 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci heroiny, kokainy, amfetaminy i tabletek ekstazy w ten sposób, iż na polecenie M. W. i B. B. ps. B. dostarczał narkotyki wskazanym przez nich osobom zajmującym się handlem narkotykami, między innymi S. O. ps. S., P. R. ps. O., T. Z. ps. K., M. S. ps. F., Ł. B. ps. B., R. G., S. Z. ps. S. oraz innym nieustalonym osobom, za co uzyskiwał wynagrodzenie w równowartości 1 kg amfetaminy lub 1 kilogram amfetaminy oraz 100 zł od przekazanych 10 g heroiny i tak po rozdzieleniu na porcje przekazał wskazanym osobom wielokrotnie w porcjach od 10 g lub 100 g heroiny, łącznie nie mniej niż 200 kg heroiny, w porcjach po 100 g kokainy, łącznie nie mniej niż 5 kg kokainy i tabletki ekstazy w porcjach po 2000 szt. jednorazowo, łącznie nie mniej niż 60.000 szt. tabletek ekstazy, a nadto wyprodukowaną przez M. W., B. B. ps. B. i D. P. ps. P. amfetaminę, w porcjach od 1 kg do 2 kg każda, łącznie nie mniej niż 1000 kg amfetaminy, przy czym z popełnienia tegoż przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXVII. od wiosny 2005 r. do dnia 18.07.2007 r. w W. a także w miejscowościach G. i C. w woj. [...], wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, udzielił pomocy M. W., B. B., D. P., E. S., J. K., W. S. i S. T. w wytworzeniu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 440 kg czystej amfetaminy i nie większej niż 1460 kg sześćdziesięcioprocentowej amfetaminy (zmieszanej z kreatyną) w ten sposób, że dokonywał zakupów urządzeń technicznych i odczynników chemicznych służących do wytwarzania amfetaminy a także transportował wymienione wyżej urządzenia i odczynniki z miejsca zakupu do miejscowości G. i C., gdzie wytwarzana była amfetamina, transportował również z miejsc zamieszkania do miejsc wytwarzania amfetaminy osoby zajmujące się jej produkcją w zamian za co otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 5000 zł lub jednego kilograma wytworzonej amfetaminy za każdy ukończony cykl produkcji substancji psychotropowej, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. czyn z art. 53 ust. 1 i

2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

7. J. K. oskarżono o to, że:

XXVIII. w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy połową 2006 r. a połową 2007 r. w W., działając w realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując uzależnienie od siebie M. W. ps. B. oraz B. B. ps. B. jako niżej postawionych w hierarchii członków grupy przestępczej tzw. szkatułowych, wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną o pseudonimie K., O. - przeciwko któremu został skierowany do sądu akt oskarżenia w odrębnym postępowaniu - zlecał M. W. i B. B. wytwarzanie dla w/w grupy przestępczej znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w wyniku czego M. W., działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. ps. B., D. P. ps. P., przy udziale chemika E. S., przeprowadzili w krótkich, bliżej nieustalonych odstępach czasowych, w posiadany przez siebie laboratorium chemicznym w miejscowości C. dwa cykle chemiczne podczas których wytworzyli po około 14 kilogramów amfetaminy każdorazowo i około 28 kg amfetaminy łącznie, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXIX. w okresie od około 4 października 2004 r. do 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasowych, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i osobami, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż dziewięć i pół kilograma, w ten sposób, że nabywał w celu dalszej odsprzedaży amfetaminę, i tak:

1. w nieustalonym dniu pomiędzy 4 października 2004 r. a wiosną 2005 r. pod [...] na w. O. prowadzonym przez małżeństwo J. i Z. K. ps. C., wspólnie i w porozumieniu z P. K. ps. K. nabył w celu dalszej odsprzedaży od M. W. ps. B. i B. B. ps. B. około 1 kilograma amfetaminy, który to narkotyk M. W. dostarczył w miejsce jak wyżej osobiście,

2. w nieustalonym dniu pomiędzy 4 października 2004 r. a wiosną 2005 r. pod dawnymi [...] na w. [...], wspólnie i w porozumieniu z P. K. ps. K. nabył w celu dalszej odsprzedaży od M. W. i B. B. około 0,5 kilograma amfetaminy, który to narkotyk M. W. dostarczył w miejsce jak wyżej osobiście,

3. okresie od 2005 r. do nieustalonego czasu w 2007 r. w W., wspólnie i w porozumieniu P. K. ps. K., w krótkich odstępach czasowych wynoszących około miesiąca, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 8 kilogramów, w ten sposób, że wielokrotnie nabywał od ustalonego mężczyzny o pseudonimie „O.” w/w substancję psychotropową w ilościach od 500 gramów do 1 kilograma jednorazowo, przy czym w transakcjach tych pośredniczył M. S. ps. F., który po dokonanych wcześniej uzgodnieniach telefonicznych pomiędzy nabywcą i zbywcą, osobiście dostarczał amfetaminę do nabywcy,

a zarzucanego czynu dopuścił się uczestnicząc w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

8. W. S. oskarżono o to, że:

XXXV. w okresie od około końca 2004 roku do połowy lipca 2007 roku w miejscowościach G. i C. w woj. [...] oraz w W., wraz z M. W., D. P. ps. P., P. M. oraz „zatrudnionym” w charakterze chemika E. S. i jego pomocnikami J. K. ps. C. - w G. oraz S. T. ps. S. w G. i w C., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, oraz obrotem prekursorem w postaci benzylometyloketonu (BMK), tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

XXXVI. w okresie od około końca 2004 r. do dnia 18 lipca 2007 r. w miejscowościach G. i C., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasowych, w zamiarze by inne osoby wytwarzały znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, udzielał pomocy członkom zorganizowanej

grupy przestępczej, do której należał, zajmującej się wytwarzaniem w/w substancji psychotropowej, w ten sposób, że:

1. w okresie od około końca 2004 r. do około połowy 2006 r. oraz od jesieni 2006 r. do wiosny 2007 r. w miejscowości G., w laboratorium chemicznym utworzonym przez D. P. ps. P., M. W. ps. B. i B. B. ps. B., w którym „zatrudniony” był w charakterze chemika” E. S., wraz z J. K. ps. C. i S. T. ps. S. pomagał w/w osobom poprzez doglądanie procesów produkcji amfetaminy w czasie nieobecności E. S. oraz czyszczenie urządzeń służących do wytwarzania amfetaminy po przeprowadzonych procesach chemicznych i pilnowanie posesji, na której znajdowało się laboratorium przed dostępem osób trzecich, czym ułatwił przeprowadzenie kilkudziesięciu procesów chemicznych w trakcie których zostało wytworzone nie mniej niż 400 i nie więcej niż 500 kilogramów amfetaminy, przy czym za udzielaną pomoc każdorazowo po przeprowadzonym procesie chemicznym otrzymywał od E. S. zapłatę w wysokości około 600 złotych,

2. w okresie od około połowy 2006 r. do jesieni 2006 r. oraz od wiosny 2007 r. do dnia 18 lipca 2007 r. w miejscowości C. w woj. [...] w laboratorium służącym do niedozwolonego wytwarzania amfetaminy utworzonym przez D. P. ps. P., M. W. ps. B. i B. B. ps. B., w którym „zatrudniony był w charakterze chemika” E. S., pomagał przeprowadzającemu procesy produkcyjne „chemikowi” E. S. poprzez doglądanie procesów produkcji amfetaminy w czasie nieobecności E. S. oraz czyszczenie urządzeń po przeprowadzonych procesach chemicznych, a także udzielał pomocy poprzez pilnowanie posesji, na której znajdowało się laboratorium chemiczne przed dostępem osób trzecich, czym ułatwił przeprowadzenie około 20 procesów chemicznych, w trakcie których zostało wytworzone około 960 kilogramów amfetaminy, przy czym za udzielaną pomoc każdorazowo po przeprowadzonym procesie chemicznym otrzymywał od E. S. zapłatę w wysokości około 600 złotych, przy czym wytworzona ilość narkotyków była znaczna, a zarzucanego czynu dopuścił się działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a nadto z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

8. J. F. oskarżono o to, że:

XXXVII. w okresie od około połowy 2006 r. i nie dłuższym niż do dnia 18 lipca 2007 r. w miejscowości C. w woj. [...], wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru umożliwienia M. W., B. B., D. P. oraz E. S. utworzenia laboratorium chemicznego i przeprowadzania w nim wielu procesów produkcyjnych polegających na wytwarzaniu znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, wynajął od Z. W. budynek mieszkalny i gospodarczy położone na posesji pod adresem [...] - podając przy tym wynajmującemu nieprawdziwą informację, że umowa najmu ma na celu zapewnienia miejsca noclegowego dla robotników budowlanych, po czym wielokrotnie - około 2-3 razy w ciągu miesiąca - udostępnił tę posesję w/w osobom do produkcji amfetaminy na urządzeniach technicznych o dużej wydajności tworzących dwie linie produkcyjne, ułatwiając im w opisany sposób przeprowadzenie wielu cykli produkcyjnych i wytworzenie w inkryminowanym czasie łącznie około 960 kilogramów w/w substancji psychotropowej, otrzymując w zamian za to kwotę 5000 złotych z każdego przeprowadzonego cyklu produkcyjnego - łącznie około 75.000 złotych, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k.

10. M. W. oskarżono o to, że:

XLVII. w okresie od 2001 r. do 2003 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci heroiny w ten sposób, iż przekazał odpłatnie M. W. w porcjach jednorazowych nie przekraczających 500 g wymieniony narkotyk w ilości nie mniejszej niż 20 kg, którą tą heroinę następnie M. W. wprowadził do obrotu za pośrednictwem innych osób, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z póź. zm.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XLIX. w okresie od 2001 r. do 2003 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną

ilość prekursora w postaci BMK w ten sposób, że odsprzedał M. W. wymieniony prekursor w ilościach jednorazowych od 40 do 50 litrów łącznie nie mniej niż 500 litrów BMK, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

11. A. N. oskarżono o to, że:

LIII. przed dniem 23 września w 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. oraz D. P. ps. P. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 20 kilogramów łącznie oraz środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy łącznie, w ten sposób, że nabywał i zbywał w/w narkotyki, i tak :

1. w czasie i miejscu jak wyżej wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych zbywał M. W. w celu dalszej dystrybucji substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach od 1 - 6 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 20 kilogramów amfetaminy łącznie, otrzymując za kilogram zapłatę w wysokości 1.250 USD;

2. w nieustalonych bliżej dniach przed dniem 23 września w 2004 r. w W., wielokrotnie, w krótkich, bliżej nieustalonych odstępach czasowych, nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środek odurzający w postaci kokainy w ilości po 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 2 kilogramy kokainy łącznie,

przy czym w inkryminowanym czasie z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LIV. wiosną 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ten sposób, że trzykrotnie, w krótkich odstępach czasowych wynoszących około miesiąca, zbywał ustalonemu mężczyźnie o pseudonimie O., za

pośrednictwem mężczyzny o imieniu K. amfetaminę w ilości nie mniejszej niż 5 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i łącznie 15 kilogramów amfetaminy, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LV. w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy 27 września 2004 r. a połową lipca 2007 r. przebywając w Oddziale Zewnętrznym [...] Zakładu Karnego W. przy ul. [...] w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. oraz nieustalonym mężczyzną, kilkakrotnie nabywał od M. W. w celu dalszej dystrybucji znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilościach po 50 - 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 200 gramów łącznie oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilościach po 50 - 100 gramów w czasie jednorazowej transakcji i około 200 gramów łącznie, po czym zbywał w/w narkotyki nieustalonym osobom przebywającym w w/w Zakładzie Karnym, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

LVI. w 2004 r. w okresie przed dniem 23 września 2004 r. w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. i D. P. ps. P., kilkakrotnie, w bliżej nieustalonych odstępach czasowych nabywał u M. W. i J. D. ps. G. prekursor służący do produkcji amfetaminy w postaci benzyloetyloketonu (BMK) rozcieńczonego w proporcji 10 litrów BMK do 1 litra spirytusu i w ilościach po 22 lub 33 litry podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 150 litrów łącznie, tj. o czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k.

12. M. S. oskarżono o to, że:

LXII. w okresie od 2004 r. do końca 2005 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw takich jak między innymi wprowadzanie do obrotu wbrew przepisom ustawy znacznych ilości substancji

psychotropowych i środków odurzających w skład której wchodził M. W., B. B. i inne ustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXIII. w okresie od 2004 r. do lipca 2007 r. w W. w krótkich odstępach czasu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wziął udział w obrocie wbrew przepisom ustawy znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i tabletek ekstazy i środków odurzających w postaci heroiny i marihuany w ten sposób, że:

- działając na polecenie ustalonego mężczyzny pośredniczył w przekazaniu mu od innych ustalonych i nieustalonych osób co najmniej 75 kg amfetaminy w ilościach od 5 do 40 kg jednorazowo,

- działając na polecenie tego samego ustalonego mężczyzny pośredniczył w przekazaniu mu co najmniej 220 tysięcy sztuk tabletek ekstazy w ilościach od 10 tysięcy do 120 tysięcy sztuk tabletek jednorazowo od poszczególnych ustalonych i nieustalonych osób,

- działając na polecenie tego samego ustalonego mężczyzny zbył sprzedając ustalonym i nieustalonym osobom co najmniej 86,7 kg amfetaminy, 2,5 kg marihuany oraz 276 tysięcy sztuk tabletek ekstazy,

- przekazał M. W. i B. B. celem dalszej odsprzedaży co najmniej 10 kg heroiny w porcjach po 0,5 kg jednorazowo,

przy czym z dokonywania wymienionych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXIV. w okresie od 2004 r. do lipca 2007 r. w W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu działając wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znacznej ilości prekursora BMK w ten sposób, że przekazał wymieniony prekursor w łącznej ilości co najmniej 30 litrów w porcjach od 10 do 20 litrów ustalonym osobom, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

13. S. O. oskarżono o to, że:

LXV. w okresie od końca 2005 r. do lipca 2007 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw takich jak między

innymi wprowadzanie do obrotu wbrew przepisom ustawy znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających w skład której wchodziłi M. W., B. B. i inne ustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXVI. w okresie od końca 2005 r. do lipca 2007 r. w W. w krótkich odstępach czasu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wziął udział w obrocie wbrew przepisom ustawy znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i tabletek ekstazy i środków odurzających w postaci heroiny i kokainy w ten sposób, że:

- działając na polecenie ustalonego mężczyzny pośredniczył w przekazaniu mu od innych ustalonych osób co najmniej 100 kg amfetaminy w ilościach od 14 do 20 kg jednorazowo,

- działając na polecenie tego samego ustalonego mężczyzny pośredniczył w przekazaniu mu co najmniej 120 tysięcy sztuk tabletek ekstazy w ilościach od 10 tysięcy do 20 tysięcy sztuk tabletek jednorazowo od poszczególnych ustalonych osób,

- działając na polecenie tego samego ustalonego mężczyzny uczestniczył w przekazaniu mu od innych ustalonych i nieustalonych mężczyzn co najmniej 9 kg heroiny,

- działając na polecenie tego samego ustalonego mężczyzny pośredniczył w przekazaniu innym ustalonym i nieustalonym osobom co najmniej 5 kg kokainy,

- działając na polecenie tego samego ustalonego mężczyzny zbył ustalonym i nieustalonym osobom co najmniej 9 kg heroiny i co najmniej 4,3 kg kokainy, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXVII. w okresie od końca 2005 r. do lipca 2007 r. w W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu działając wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znacznej ilości prekursora BMK w ten sposób, że przekazał wymieniony prekursor w łącznej ilości co najmniej 30 litrów w porcjach od 10 do 20 litrów ustalonym osobom, przy z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 61 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

14. R. M. oskarżono o to, że:

LXVIII. w okresie od 1999 r. do stycznia 2005 r. w W. i K. J. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w której działali między innymi M. W. i inne ustalone i nieustalone osoby zajmujące się produkcją i wprowadzaniem do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej i odurzających, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXIX. w okresie od nieustalonego dnia sierpnia 1999 r. do stycznia 2005 r. w W. i K. J. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, iż odpłatnie przekazał M. W. w porcjach od 50 gram do 4 kg każda wymieniony narkotyk w ilości łącznej nie mniejszej niż 100 kg, którą to marihuanę M. W. wprowadził następnie do dalszego obrotu, przy czym z dokonania tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXX. w okresie od 1999 r. do lutego 2000 r. w W., działając wbrew przepisom ustawy oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci łącznie 10 kg marihuany, w ten sposób, że po wejściu w ich posiadanie w nieustalonych okolicznościach zbył je w transakcjach w ilości jednorazowej po 1 - 2 kilogramy M. J. działającemu wspólnie i w porozumieniu z P. N. celem ich odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

15. P. W. oskarżono o to, że:

LXXI. w przedziale czasowym od 4 października 2004 r. do lipca 2007 r. w W., w woj. [...], brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził między innymi M. W., B. B. ps. B., P. M., Ł. B., S. Z., zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXXII. w przedziale czasowym od 2002 r. do 2003 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci heroiny w ten sposób, iż kilkakrotnie -

nie mniej niż 5-krotnie - nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od B. B. od 50 do 100 gramów heroiny podczas jednorazowej transakcji, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXIII. w przedziale czasowym od 4 października 2004 r. do lipca 2007 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci heroiny w ten sposób, iż wielokrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. od 100 do 500 gramów heroiny podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 10 kilogramów heroiny, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXIV. w przedziale czasowym od 4 października 2004 do lipca 2007 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci kokainy w ten sposób, iż wielokrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. od 5 do 50 gramów kokainy, łącznie nie mniej niż 1 kilogram kokainy, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXV. w przedziale czasowym od 4 października 2004 do lipca 2007 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru

wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, iż kilkakrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. od 0,5 do 1 kilograma amfetaminy jednorazowo, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXVI. w przedziale czasowym od 4 października 2004 do lipca 2007 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu środek odurzający w postaci marihuany w ten sposób, iż kilkakrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. bliżej nieustaloną ilość marihuany, którą to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

16. M. B. oskarżono o to, że:

LXXIX. w okresie od 1997 r. do lipca 2007 r. z wyłączeniem okresów: od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r., od 25 kwietnia 2001 r. do 10 maja 2002 r. i od 19 lutego 2005 r. do 4 lutego 2006 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw takich jak między innymi wprowadzanie wbrew przepisom ustawy do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w skład której wchodził między innymi M. W., B. B. i inne ustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXXX. w okresie od 1997 r. do lipca 2007 r. z wyłączeniem okresów: od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r., od 25 kwietnia 2001 r. do 10 maja 2002 r. i od 19 lutego

2005 r. do 4 lutego 2006 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru działając wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci marihuany, heroiny i amfetaminy w ten sposób, że.

- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. substancję odurzającą w postaci marihuany w ilościach od 100 gramów do 1 kg jednorazowo łącznie nie mniej niż 30 kg wymienionego narkotyku, który następnie po podzieleniu na porcje wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie ustalonym i nieustalonym osobom,

- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. i B. B. substancję odurzającą w postaci heroiny w porcjach od 10 do 100 gramów łącznie nie mniej niż 30 kg wymienionego narkotyku, który następnie po podzieleniu na porcje wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom,

- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach od 0,5 kg do 1 kg jednorazowo łącznie nie mniej niż 20 kg wymienionego narkotyku, który następnie po podzieleniu na porcje wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom,

- pośredniczył w transakcji pomiędzy M. W. i ustalonym mężczyzną w wyniku której M. W. nabył odpłatnie znaczną ilość środka odurzającego w postaci 1 kg marihuany, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu wprowadzanie do obrotu wbrew przepisom ustawy znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, a z popełnienie zarzucanego mu przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXXI. w okresie od lipca 2009 r. do stycznia 2010 r. w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w ten sposób, że wielokrotnie nabył odpłatnie od B. B. heroinę w porcjach od 5 do 10 gramów, łącznie nie mniej niż 150 gramów wymienionego narkotyku, który następnie po podzieleniu na mniejsze porcje zbył odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym z popełnienia zarzucanego mu przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

17. M. S. oskarżono o to, że:

LXXXII. od 2000 r. do dnia 19 grudnia 2005 r. z przerwami w okresach od dnia 4 lutego 2002 r. do 24 października 2002 r. oraz od dnia 9 września 2003 r. do 24 marca 2004 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, w skład której wchodził w różnych okresach między innymi M. W. ps. B., B. B.ps. B., P. M., J. K. ps. K., ustalony mężczyzna o ps. [...] ([...]), M. B. ps. B., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXXXIII. od około 2000 r. do dnia 19 grudnia 2005 r. z przerwami od dnia 4 lutego 2002 r. do dnia 24 października 2002 r. i od dnia 9 września 2003 r. do dnia 24 marca 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 44 kilogramy, w ten sposób, że:

1. w okresie od około 2000 r. do dnia około 4 października 2004 r. z przerwami od dnia 4 lutego 2002 r. do dnia 24 października 2002 r. i od dnia 9 września 2003 r. do dnia 24 marca 2004 r., w różnych miejscach na terenie W. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych wynoszących od 1-3 dni pobierał do tzw. „sprzedaży komisowej” od M. W. heroinę w ilościach od 10 do 100 gramów przy jednorazowej transakcji, którą następnie zbywał nieustalonym osobom, wprowadzając w opisany sposób do obrotu nie mniej niż 40 kilogramów heroiny,

2. w okresie od około 4 października 2004 r. do dnia 19 grudnia 2005 r. w różnych miejscach na terenie W., wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych wynoszących około tygodnia pobierał do tzw. „sprzedaży komisowej” od działających wspólnie i w porozumieniu M. W. i B. B. heroinę w ilościach od 50 do 100 gramów przy jednorazowej transakcji, którą następnie zbywał nieustalonym osobom, wprowadzając w opisany sposób do obrotu nie mniej niż 4 kilogramów heroiny, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu i zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, tj. o

czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

18. M. S. oskarżono o to, że:

LXXXIV. w okresie od około dnia 9 września 2003 r. do dnia 24 marca 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 0,5 kilograma, w ten sposób, że wielokrotnie w odstępach czasowych wynoszących od 3 - 4 dni nabywała w celu dalszej dystrybucji od M. W. heroinę w ilościach od 10 do 20 gramów podczas jednorazowej transakcji, który to narkotyk następnie zbywała nieustalonym osobom, wprowadzając tym samym do obrotu w/w, znaczną ilość heroiny, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

19. J. K. oskarżono o to, że:

LXXXV. w przedziale czasowym od 2002 r. do 2006 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodzili między innymi M. W., B. B., ustalony mężczyzna o ps. F., M. W., R. G., M. B., zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXXXVI. w przedziale czasowym od 2002 r. do 2006 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci heroiny w ten sposób, iż wielokrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. od 10 do 70 gramów heroiny podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 30 kilogramów heroiny, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o

czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

20. Ł. B. oskarżono o to, że:

LXXXVII. w okresie od początku października 2004 r. do lipca 2007 r. w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw takich jak między innymi wprowadzanie do obrotu wbrew przepisom ustawy środków psychotropowych i substancji odurzających, w której działali między innymi M. W., B. B. i inne ustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

LXXXVIII. w okresie od 2003 r. do lipca 2007 r. w W. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kokainy, amfetaminy, tabletek ecstasy oraz marihuany w ten sposób, że:

- nabył odpłatnie od M. W. kilkadziesiąt razy w porcjach od 10 do 100 gramów kokainy łącznie nie mniej niż 30 kg wymienionego środka odurzającego,
- nabył odpłatnie od M. W. kilkadziesiąt razy w porcjach od 1 do 3 kg amfetaminy, łącznie nie mniej niż 100 kg wymienionej substancji psychotropowej,
- nabył odpłatnie od M. W. kilkadziesiąt razy w porcjach od 0,5 do 1 kg marihuany, łącznie nie mniej niż 100 kg wymienionego środka odurzającego,
- nabył odpłatnie od M. W. wielokrotnie tabletki ecstasy w porcjach po 2000 szt. tabletek jednorazowo, łącznie nie mniej niż 10.000 tabletek wymienionej substancji psychotropowej,

które to substancje psychotropowe i środki odurzające dostarczane były mu przez inne ustalone osoby, a następnie wymienione narkotyki wprowadził do dalszego obrotu sprzedając je nieustalonym osobom, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

21. R. G. oskarżono o to, że:

LXXXIX. w przedziale czasowym od 1997 r. do 16 stycznia 2007 r., z wyłączeniem okresu od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r. w W., w woj. [...], brał udział w

zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził między innymi M. W., B. B., ustalony mężczyzna o ps. F., M. W., M. B., J. K., zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XC. w przedziale czasowym od 1997 r. do 16 stycznia 2007 r., z wyłączeniem okresu od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r., w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, iż wielokrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. od 50 gramów do 1 kilograma marihuany podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 15 kilogramów marihuany, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XCI. w przedziale czasowym od 1997 r. do 16 stycznia 2007 r., z wyłączeniem okresu od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r., w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci kokainy w ten sposób, iż wielokrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. od 10 do 50 gramów kokainy jednorazowo, łącznie nie mniej niż 3 kilogramy kokainy, które to, po podzieleniu na porcje, wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XCII. w przedziale czasowym od 2004 r. do 16 stycznia 2007 r., w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do

obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci ekstazy w ten sposób, iż kilkakrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. po 2.000 sztuk tabletek ekstazy jednorazowo, łącznie nie mniej niż 10.000 sztuk tabletek ekstazy, które to następnie wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XCIII. w przedziale czasowym od 1997 r. do 16 stycznia 2007 r., z wyłączeniem okresu od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r., w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, iż wielokrotnie zbył, celem dalszej dystrybucji, M. W. po około 1 kilograma jednorazowo, łącznie nie mniej niż 15 kilogramów, które to wymieniony wprowadził do dalszego obrotu zbywając odpłatnie nieustalonym osobom, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

22. A. M. oskarżono o to, że:

XCVI. od około 1998 r. do lipca 2007 r. z przerwami od 17 sierpnia 1998 r. do dnia 9 października 1998 r., od dnia 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r. oraz od dnia 23 września 2004 r. do 23 marca 2005 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie w krótkich odstępach czasowych nabywał od M. W. heroinę w ilościach od 10 gramów do 0,5 kilogramów podczas jednorazowej transakcji nie mniej niż 20 kilogramów łącznie, który to narkotyk następnie zbywał nieustalonym osobom, wprowadzając do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci heroiny i

czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

23. Z. K. oskarżono o to, że:

XCVII. w przedziale czasowym od końca 2003 r. do dnia 13 maja 2004 r. w [...] w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci kokainy w łącznej ilości 1 kilograma, w ten sposób, że wielokrotnie, w różnych odstępach czasowych wynoszących od tygodnia do 2 miesięcy nabywał od B. B.ps. B. w celu dalszej odsprzedaży kokainę w ilościach od 10 do 100 gramów podczas jednorazowej transakcji, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XCVIII. w okresie pomiędzy 13 maja 2004 r. a lipcem 2007 r. w W. i R., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci kokainy w łącznej ilości 10 kilogramów i 20 gramów, w ten sposób, że:

1. w okresie pomiędzy 13 maja 2004 r. a 4 października 2004 r. w W. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych, nabywał w celu dalszej odsprzedaży od M. W. kokainę w ilości około 50 gramów przy jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 5 kilogramów łącznie,

2. w okresie pomiędzy 13 maja 2004 r. a 4 października 2004 r. w R. nabył w celu dalszej odsprzedaży od I. B. kokainę ilości nie mniejszej niż 20 gramów,

3. w okresie od około 4 października 2004 r. do około miesiąca lipca 2007 r. w W. i R., wielokrotnie w różnych odstępach czasowych - z nieustalonymi bliżej przerwami, nabywał w celu dalszej odsprzedaży od działających wspólnie i w porozumieniu M. W. oraz B. B. kokainę w ilości od 50 - 100 gramów przy jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 5 kilogramów łącznie, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe

źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

24. J. K. oskarżono o to, że:

XCIX. w okresie od około 2003 r. do 13 maja 2004 r. w W., działając w krótkich odstępach czasowych, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci heroiny, w ten sposób, że w swoim mieszkaniu przy ul. K. nabywała w celu dalszej dystrybucji od B. B.ps. B. heroinę w ilości 10 do 20 gramów przy jednorazowej transakcji i łącznie około 150 gramów w/w narkotyku, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

C. w okresie pomiędzy 4 października 2004 r. a październikiem 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasowych, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci heroiny, w ten sposób, że wielokrotnie, w odstępach czasowych wynoszących 3 do 5 dni, nabywała w celu dalszej dystrybucji od B. B.ps. B. oraz M. W. ps. B., B. heroinę w ilościach nie mniejszych niż 10 gramów podczas jednorazowej transakcji i w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 gramów heroiny, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

25. B. B. oskarżono o to, że:

CI. w przedziale czasowym pomiędzy 4 października 2004 r., a lipcem 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci amfetaminy oraz tabletek ekstazy, w ten sposób, że przez okres około 1 roku, kilkakrotnie, w nieustalonych bliżej odstępach czasowych nabywał w celu dalszej odsprzedaży od M. W. ps. B. oraz działającego z nim wspólnie i w porozumieniu B. B.ps. B. substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilościach od 1 - 2 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 5 kilogramów łącznie oraz w postaci tabletek ekstazy w

nieustalonej bliżej ilości podczas jednorazowych transakcji i łącznej ilości nie mniejszej niż 10.000 tabletek, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, a zarzuczonego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. Śródmieścia V Wydziału Karnego sygn. VK 408/04 z dnia 6.04.2004 r., tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. art. 65 § 1 k.k.

26. K. D. oskarżono o to, że:

CIII. w okresie od 1998 r. i nie dłuższym niż do lipca 2007 r. z przerwą pomiędzy 1 grudnia 1998 r. do około września 1999 r. w W. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu ze swoim mężem J. D. uczestniczyła w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ten sposób, że wielokrotnie, w nieustalonych odstępach czasowych, podczas nieobecności w domu J. D. wydawała M. W. ustalone wcześniej z mężem partie w/w substancji psychotropowej, które odbierał do „sprzedaży komisowej” M. W. wynoszące od 0,5 do 1 kilograma podczas jednorazowej transakcji i nie mniej niż 10 kilogramów amfetaminy łącznie, które to narkotyki M. W. następnie zbywał ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym z przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

27. B. W. oskarżono o to, że:

CIV. w okresie od około 4 października 2004 r. do połowy 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 50 kilogramów łącznie, w ten sposób, że wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych wynoszących od kilku dni do dwóch miesięcy, nabywał w celu dalszej odsprzedaży od M. W., który w inkryminowanym czasie działał wspólnie i w porozumieniu z B. B., amfetaminę w ilościach od 1 do 3 kilogramów podczas jednorazowej transakcji, przy

czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

CV. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od około 4 października 2004 r. do połowy 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 300 gramów łącznie, w ten sposób, że co najmniej trzykrotnie, w nieustalonych bliżej odstępach czasowych nabył w celu dalszej odsprzedaży od M. W. marihuanę w ilości po około 100 gramów podczas jednorazowej transakcji, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

28. M. D. G. oskarżono o to, że:

CVII. w okresie od około miesiąca września 2005 r. do przełomu 2005 i 2006 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 20 kilogramów, w ten sposób, że kilkunastokrotnie, w nieustalonych bliżej odstępach czasowych nabywał od M. W. amfetaminę w ilościach po 2 kilogramy podczas jednorazowej transakcji, a następnie ją zbywał nieustalonym osobom, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt XVIII K 369/11, Sąd Okręgowy w W. w punkcie:

LXV. (numeracja zgodna z wyrokiem) oskarżonego M. W. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. LXXVII (77) aktu oskarżenia;

LXVI. uznał oskarżonego M. W. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. LXXVIII (78) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go

i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 4 lat pozbawienia wolności;

XXXV. w ramach zarzucanego w pkt XXXVIII (38) aktu oskarżenia czynu oskarżonemu J. D. ustalił, że w okresie od nieustalonego miesiąca 1997 r. do początku 2000 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej tzw. mokotowskiej zajmującej się między innymi wprowadzaniem do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych, wytwarzaniem substancji psychotropowych w postaci amfetaminy oraz obrotem prekursorami do jej produkcji, tj. czynu kwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie jego popełnienia w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na mocy art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. postępowanie karne umorzył;

XXXVI. oskarżonego J. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXXIX (39) aktu oskarżenia i czyn ten zakwalifikował jako zbrodnię z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 złotych oraz karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XXXVII. oskarżonego J. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XL (40) aktu oskarżenia z tym, że ustalił, iż oskarżony wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

XXXVIII. oskarżonego J. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLI (41) aktu oskarżenia z tym, że wyeliminował z jego opisu zwrot „uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych” i w to

miejsce wpisał, że „wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych”, wyeliminował z jego opisu marihuanę w ilości około 1 kilograma, z pkt 3 wyeliminował imię i nazwisko W. S. ps. N. i w to miejsce wskazał, że działał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz wyeliminował pkt 6 i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

XXXIX. oskarżonego J. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XLII (42) aktu oskarżenia z tym, że ustalił, iż oskarżony wprowadził do obrotu benzylometyloketon (BMK) oraz z opisu pkt 7 wyeliminował imię i nazwisko W. S. ps. N. i w to miejsce wpisał inną ustaloną osobę oraz ustalił, że nabył około 10 litrów prekursora w postaci płynnego BMK i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 4 lat pozbawienia wolności;

XL. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego J. D. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i orzekł karę łączną 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych i karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat;

XLI. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego J. D. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XL (40) w kwocie 1.340.000 złotych;

XLII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego J. D. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści

majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XLI (41) w kwocie 170.100 złotych;

XLIII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego J. D. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XLII (42) ppkt 2, 4, 5, 6 w kwocie 1.384.400 złotych;

XLIV. oskarżonego R. L. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLIII (43) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako zbrodnię z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanego przepisu skazał oskarżonego i na mocy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych oraz karę 3 lat pozbawienia wolności;

XLVI. oskarżonego Z. G. w ramach czynów zarzucanych mu w pkt LVII i LVIII (57 i 58) uznał za winnego tego, że w okresie od 2004 r. - przed dniem 23 września 2004 r. do połowy lipca 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości ponad 20 kilogramów łącznie oraz środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy łącznie oraz marihuany w ilości 200 gramów w ten sposób, że nabywał i zbywał w/w narkotyki, i tak:

- w 2004 r., przed dniem 23 września 2004 r. i miejscu jak wyżej wielokrotnie, w krótkich odstępach czasowych zbywał M. W. w celu dalszej dystrybucji substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach od 1-6 kilogramów przy jednorazowej transakcji i nie mniej niż 20 kilogramów łącznie, otrzymując za sprzedawaną amfetaminę kwotę w wysokości 1250 USD za kilogram, który to narkotyk następnie M. W. wprowadzał do dalszego obrotu zbywając z zyskiem ustalonym i nieustalonym dilerom narkotykowym,

- w nieustalonych bliżej dniach przed dniem 23 września w 2004 r. w W. działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N. wielokrotnie, w krótkich, bliżej nieustalonych odstępach czasu nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środek odurzający w postaci kokainy w ilości po 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 2 kilogramy łącznie,

- w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy 23 września 2004 r. a połową lipca 2007 r. przebywając w Oddziale Zewnętrznym [...] ZK W. przy ul. [...] w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N. oraz nieustalonym mężczyzną kilkakrotnie nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środki odurzające w postaci marihuany w ilościach po 50 - 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 200 gramów łącznie oraz substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilościach po 50 - 100 gramów w czasie jednorazowej transakcji i około 200 gramów łącznie, po czym zbywał w/w narkotyki nieustalonym osobom przebywającym w zakładzie karnym, przy czym z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLVII. oskarżonego Z. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LIX (59) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 lipca 2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go i wymierzył mu grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych i karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLVIII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego Z. G. jednostkowe kary grzywny i kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLIX. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego Z. G. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt LVII (57) ppkt 1 w kwocie 31.666 złotych;

L. oskarżonego K. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LX (60) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 lipca 2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LI. oskarżonego K. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LX (61) aktu oskarżenia czynu z tym, że wyeliminował z jego opisu zwrot „brał udział w obrocie” i w to miejsce wpisał „uczestniczył w obrocie i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego K. M. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny

w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

LIII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego K. M. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt LX (60) w kwocie 148.000 złotych;

XXI. oskarżonego P. M. w ramach zarzucanego mu w pkt XXIV (24) aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w okresie od 2005 r. do dnia 18 lipca 2007 r., w miejscowościach G. i C. w województwie [...] oraz w W. wraz z M. W. ps. B., B. B. ps. B., D. P. ps. P., dwoma ustalonymi pomocnikami oraz W.S. - brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wytwarzaniem znacznych ilości amfetaminy i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych tj. popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. oskarżonego P. M. w ramach zarzucanych mu w pkt XXV (25) i XXVI (26) aktu oskarżenia czynów uznał za winnego tego, że w okresie od 2002 r. do lipca 2007 r., z tym, że od 2005 r. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci heroiny, kokainy, amfetaminy i tabletek ekstazy, w ten sposób, że wielokrotnie na polecenie M. W. przekazał ustalonym mężczyznom o imieniu R. i ps. O. heroinę w porcjach od 10 gramów do 100 gramów jednorazowo, łącznie nie mniej niż 3 kilogramy heroiny oraz ustalonemu mężczyźnie o ps. D. przekazał kokainę, w porcjach pakowaną w kostki tzw. mydełka w ilości jednorazowej od 100 gramów do 200 gramów kokainy, łącznie nie mniej niż 4 kilogramy kokainy oraz S. Z. ps. S. w porcjach jednorazowych od 100 gramów do 200 gramów kokainy, łącznie nie mniej niż 1 kilogram kokainy, a w okresie od 2004 r. dostarczał także innym wskazanym osobom zajmującymi się handlem narkotykami, a w tym m.in. S. O. ps. S., P. R. ps. O., T. Z. ps. K., M. S. ps. F., Ł. B. ps. B., R. G., S. Z. ps. S. oraz innym nieustalonym osobom, za co uzyskiwał wynagrodzenie, po rozdzieleniu na porcje przekazywał

wskazanym powyżej osobom, wielokrotnie w porcjach od 10 gramów do 100 gramów heroiny, łącznie nie mniej niż 200 kilogramów heroiny, w porcjach po 100 gramów kokainy, łącznie nie mniej niż 5 kilogramów kokainy, tabletki ecstasy w porcjach po 2000 sztuk jednorazowo, łącznie nie mniej niż 60.000 sztuk tabletek ecstasy, a nadto wyprodukowaną w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w G. i C. amfetaminę, w porcjach najczęściej od 1 do 2 kilogramów każda, łącznie nie mniej niż 1000 kilogramów amfetaminy, przy czym z popełnienia tegoż przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

XXIII. oskarżonego P. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXVII (27) aktu oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że uznał iż działał wspólnie i w porozumieniu ze wskazanymi osobami, nie zaś udzielił pomocy oraz dopuścił się przypisanego mu czynu działając w zorganizowanej grupie przestępczej i czyn ten zakwalifikował jako zbrodnię z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego P. M. jednostkowe kary grzywny i pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 360 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych i karę łączną 6 lat pozbawienia wolności;

XXV. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego P. M. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XXV

(25) w kwocie 30.000 złotych oraz opisanego w akcie oskarżenia w pkt XXVI (26) w kwocie 2.200.000 złotych;

XXVI. oskarżonego J. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXVIII (28) aktu oskarżenia czynu z tym, że ustalił, iż wytworzono nie mniej niż 22 kilogramy amfetaminy łącznie i czyn ten zakwalifikował jako zbrodnię z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych i karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXVII. oskarżonego J. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXIX (29) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 2 lat pozbawienia wolności;

XXVIII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego J. K. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i orzekł karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych i karę 5 lat pozbawienia wolności;

XXIX. oskarżonego W. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXXV (35) aktu oskarżenia czynu z tym, że ustalił okres jego popełnienia od 2005 r. oraz z jego opisu wyeliminował imię i nazwisko J. K. ps. C. oraz S. T. ps. S. tj. popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XXX. oskarżonego W. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXXVI (36) aktu oskarżenia czynu z tym że ustalił, iż dopuścił się jego popełnienia w okresie od 2005 r., z jego opisu w pkt 1 wyeliminował imię i nazwisko J. K. ps. C. oraz S. T. ps. S. oraz ustalił, że dopuścił się jego popełnienia w ramach współsprawstwa ze wskazanymi osobami, a nie pomocnictwa i czyn ten zakwalifikował jako zbrodnię z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

XXXI. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego W. S. jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

XXXII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego W. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XXXVI (36) w kwocie 24.000 złotych;

XXXIII. oskarżonego J. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXXVII (37) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako zbrodnię z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 3 lat pozbawienia wolności;

XXXIV. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego J. F. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XXXVII (37) w kwocie 75.000 złotych;

XLV. oskarżonego M. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLVII (47) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLVI. oskarżonego M. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLIX (49) aktu oskarżenia czynu z tym, że wyeliminował z jego opisu zwrot „wprowadził do obrotu” i w to miejsce wpisał zwrot „posiadał” oraz ustalił, że posiadany prekursor w postaci BMK następnie odsprzedał M. W. i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 lipca 2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanego przepisu skazał go i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 2 lat pozbawienia wolności;

XLVII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego M. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLVIII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XLVII (47) w kwocie 2.200.000 złotych;

XLIX. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XLVIII (48) w kwocie 740.000 złotych;

LVI. oskarżonego A. N. w ramach zarzucanych mu w pkt LIII -LV (53 - 55) aktu oskarżenia czynów uznał za winnego tego, że w nieustalonym okresie 2004 r., ale nie wcześniej niż od wiosny 2004 r. do połowy lipca 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości ponad 35 kilogramów łącznie oraz środków odurzających w postaci kokainy w ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy łącznie oraz marihuany w ilości 200 gramów w ten sposób, że nabywał i zbywał w/w narkotyki, i tak :

- wiosną 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ten sposób, że trzykrotnie, w krótkich odstępach czasowych wynoszących około miesiąca, zbywał ustalonemu mężczyźnie o pseudonimie O., za pośrednictwem mężczyzny o imieniu K. amfetaminę w ilości nie mniejszej niż 5 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i łącznie 15 kilogramów amfetaminy,
- w czasie przed dniem 23 września 2004 r. i miejscu jak wyżej, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu zbywał M. W. w celu dalszej dystrybucji substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach od 1 - 6 kilogramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 20 kilogramów amfetaminy łącznie, otrzymując za kilogram zapłatę w wysokości 1 250 USD;
- w nieustalonych bliżej dniach przed dniem 23 września w 2004 r. w W., wielokrotnie, w krótkich, bliżej nieustalonych odstępach czasu, nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środek odurzający w postaci kokainy w ilości po 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 2 kilogramy kokainy łącznie,
- w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy 27 września 2004 r. a połową lipca 2007 roku przebywając w Oddziale Zewnętrznym [...] Zakładu Karnego W.przy ul. [...] w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. G. oraz nieustalonym mężczyzną, kilkakrotnie nabywał od M. W. w celu dalszej dystrybucji znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany

w ilościach po 50 - 100 gramów podczas jednorazowej transakcji i nie mniejszej niż 200 gramów łącznie oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilościach po 50 - 100 gramów w czasie jednorazowej transakcji i około 200 gramów łącznie, po czym zbywał w/w narkotyki nieustalonym osobom przebywającym w w/w Zakładzie Karnym, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go i na mocy art. 56 ust. 3 w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLII. oskarżonego A. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LVI (56) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 lipca 2006 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go i na mocy art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu grzywnę w liczbie 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych i karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLIII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego A. N. jednostkowe kary grzywny i kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XLIV. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego A. N. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt LIII (53) ppkt 1 w kwocie 31.666 złotych;

XLV. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego A. N. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści

majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt LIV (54) w kwocie 60.000 złotych;

LIV. oskarżonego M. S. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu w pkt LXII (62) aktu oskarżenia czynu;

LV. oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LXIII (63) z tym, że wyeliminował z jego opisu zwrot „brał udział w obrocie” i w to miejsce wpisał „uczestniczył w obrocie” i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

LVI. oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LXIV (64) aktu oskarżenia czynu z tym, że ustalił iż wprowadził do obrotu znaczną ilość prekursora BMK i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego zaś na mocy art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę roku pozbawienia wolności;

LVII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego M. S. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

LVIII. oskarżonego S. O. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXV (65) aktu oskarżenia;

LIX. oskarżonego S. O. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LXVI (66) aktu oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że uznał iż uczestniczył w obrocie w

miejsce sformułowania „wziął udział w obrocie” i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

LX. oskarżonego S. O. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LXVII (67) aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go zaś na mocy art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 1 roku pozbawienia wolności;

LXI. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego S. O. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

LXII. oskarżonego R. M. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXVIII (68) aktu oskarżenia;

LXIII. oskarżonego R. M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXIX (69) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 3 lat pozbawienia wolności;

LXIV. oskarżonego R. M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXX (70) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXV. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego R. M. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXVI. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego R. M. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt LXIX (69) w kwocie 1.300.000 złotych;

LXVII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego R. M. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt LXX (70) w kwocie 130.000 złotych;

LXI. oskarżonego P. W. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXXI (71) aktu oskarżenia;

LXII. oskarżonego P. W. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXXII (72) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z

art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 1 roku pozbawienia wolności;

LXIII. oskarżonego P. W. w ramach zarzucanych mu w pkt LXXIII - LXXVI (73 - 76) aktu oskarżenia czynów uznał za winnego tego, że w przedziale czasowym od 4 października 2004 r. do lipca 2007 r. w W., w woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających, celem dalszej dystrybucji, z popełniania zarzucanego mu przestępstwa czyniąc sobie stałe źródło dochodu, a w tym:

- wielokrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. od 100 do 500 gramów heroiny podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 10 kilogramów heroiny;

- wielokrotnie był, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. od 5 do 50 gramów kokainy podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 1 kilogram kokainy;

- kilkakrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. od 0,5 do 1 kilograma amfetaminy podczas jednorazowej transakcji, którą następnie po podzieleniu na porcje, zbył odpłatnie nieustalonym osobom;

- kilkakrotnie nabył, celem dalszej dystrybucji, odpłatnie od M. W. i B. B. nieustaloną ilość marihuany, którą to, po podzieleniu na porcje, zbył odpłatnie nieustalonym osobom,

tj. popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXIV. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego P. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na

kwotę 50 złotych oraz łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności;

LXVIII. oskarżonego M. B. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXXIX (79) aktu oskarżenia;

LXIX. oskarżonego M. B. w ramach zarzucanego mu w pkt LXXX (80) aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w okresie od 1997 r. do lipca 2007 r. z wyłączeniem okresów: od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r. od 25 kwietnia 2001 r. do 10 maja 2002 r. i od 19 lutego 2005 r. do 4 lutego 2006 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci marihuany, heroiny i amfetaminy w ten sposób, że:

- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. substancję odurzającą w postaci marihuany w ilościach od 100 gramów do 1 kg jednorazowo łącznie nie mniej niż 30 kg wymienionego narkotyku,
- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. i B. B. substancję odurzającą w postaci heroiny w porcjach od 10 do 100 gramów łącznie nie mniej niż 30 kg wymienionego narkotyku,
- wielokrotnie nabył odpłatnie celem dalszej dystrybucji od M. W. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilościach od 0,5 kg do 1 kg jednorazowo łącznie nie mniej niż 20 kg wymienionego narkotyku,
- pośredniczył w transakcji pomiędzy M. W. i ustalonym mężczyzną w wyniku której M. W. nabył odpłatnie znaczną ilość środka odurzającego w postaci 1 kg marihuany, przy czym z popełnienie zarzucanego mu przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXX. oskarżonego M. B. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXXXI (81) aktu oskarżenia i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

LXVII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego M. B. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXI. oskarżonego M. S. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu w pkt LXXXII (82) aktu oskarżenia czynu,

LXXII. oskarżonego M. S. w ramach zarzucanego mu w pkt LXXXIII (83) aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że od około 2000 r. do dnia 19 grudnia 2005 r. z przerwami od dnia 4 lutego 2002 r. do dnia 24 października 2002 r. i od dnia 9 września 2003 r. do dnia 24 marca 2004 r. w W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci heroiny, w ten sposób, że:

- w okresie od około 2000 r. do dnia około 4 października 2004 r. z przerwami od dnia 4 lutego 2002 r. do dnia 24 października 2002 r. i od dnia 9 września 2003 r. do dnia 24 marca 2004 r. w różnych miejscach na terenie W. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu wynoszących od 1-3 dni pobierał do tzw. „sprzedaży komisowej” od M. W. heroinę w ilościach od 10 do 100 gramów przy jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 40 kilogramów heroiny,

- w okresie od około 4 października 2004 r. do dnia 19 grudnia 2005 r. w różnych miejscach na terenie W., wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu wynoszących około tygodnia pobierał do tzw. „sprzedaży komisowej” od działających wspólnie i w porozumieniu M. W. i B. B. heroinę w ilościach od 50 do 100 gramów przy jednorazowej transakcji łącznie nie mniej niż 4 kilogramów heroiny, z czego część przeznaczył na własny użytek, a część udzielił innym osobom oraz zbywał nieustalonym osobom, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia czynu kwalifikowanego jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych oraz karę 4 lat pozbawienia wolności;

LXVIII. oskarżoną M. S. w ramach zarzucanego jej w pkt LXXXIV (84) aktu oskarżenia czynu uznał za winną tego, że w okresie od około 9 września 2003 r. do dnia 24 marca 2004 r., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając z góry powziętym zamiarem, uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 0,5 kilograma, w ten sposób, że wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu wynoszących od 3 do 4 dni, nabywała od M. W. w celu dalszej dystrybucji heroinę w ilościach od 10 do 20 gramów podczas jednorazowej transakcji i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżoną i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

LXIX. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej M. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby;

LXX. oskarżonego J. K. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXXXV (85) aktu oskarżenia,

LXXI. oskarżonego J. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LXXXVI (86) aktu oskarżenia czynu z tym, że z jego opisu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie przestępczej oraz ustalił, że uczestniczył w obrocie nie mniej niż kilkudziesięciu kilogramów heroiny, wyeliminował z opisu czynu fragment od słów „które to, po podzieleniu (...) nieustalonym osobom” i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXII. oskarżonego Ł. B. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu w pkt LXXXVII (87) aktu oskarżenia czynu;

LXXIII. oskarżonego Ł. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt LXXXVIII (88) aktu oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że oskarżony uczestniczył w obrocie poprzez nabycie w celu dalszej dystrybucji 20 kilogramów kokainy, 70 kilogramów amfetaminy i 70 kilogramów marihuany oraz nie mniej niż 10.000 tabletek ekstazy, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, z opisu czynu wyeliminował zwrot „a następnie wymienione narkotyki wprowadził do dalszego obrotu sprzedając je nieustalonym osobom” i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył

mu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 5 lat pozbawienia wolności;

LXXIV. oskarżonego R. G. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LXXXIX (89) aktu oskarżenia;

LXXV. oskarżonego R. G. w ramach zarzucanych mu w pkt XC - XCII (90 - 92) aktu oskarżenia czynów, uznał za winnego tego, że w okresie od 1997 r. do 16 stycznia 2007 r., z wyłączeniem okresu od 1 grudnia 1998 r. do 12 sierpnia 1999 r., w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany, kokainy oraz tabletek ekstazy w ten sposób, że:

- wielokrotnie nabył, odpłatnie, celem dalszej dystrybucji od M. W. od 50 gramów do 1 kilograma marihuany podczas jednorazowej transakcji, łącznie nie mniej niż 15 kilogramów marihuany,

- wielokrotnie nabył, odpłatnie, celem dalszej dystrybucji od M. W. od 10 do 50 gramów kokainy jednorazowo, łącznie nie mniej niż 3 kilogramy kokainy,

- kilkakrotnie nabył, odpłatnie, celem dalszej dystrybucji od M. W. po 2000 sztuk tabletek ekstazy jednorazowo, łącznie nie mniej niż 10.000 sztuk tabletek ekstazy, przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz karę 4 lat pozbawienia wolności;

LXXVI. oskarżonego R. G. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XCIII (93) aktu oskarżenia z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznej ilości środków odurzających i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12

k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz karę 2 lat pozbawienia wolności;

LXXVII. na mocy art 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego R. G. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXVIII. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego R. G. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa opisanego w akcie oskarżenia w pkt XCIII (93) w kwocie 195.000 złotych;

LXXXI. oskarżonego A. M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XCVI (96) aktu oskarżenia z tym, że z jego opisu wyeliminował zwrot „który to narkotyk następnie zbywał nieustalonym osobom, wprowadzając do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci heroiny” i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 3 lat pozbawienia wolności;

LXXXII. oskarżonego Z. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XCVII (97) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3

ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych oraz karę 1 roku pozbawienia wolności;

LXXXIII. oskarżonego Z. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XCVIII (98) aktu oskarżenia i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXXIV. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego Z. K. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 230 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

LXXXV. oskarżoną J. K. uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XCIX (99) aktu oskarżenia i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżoną i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXXVI. oskarżoną J. K. uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt C (100) aktu oskarżenia i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżoną, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył

jej karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXXVII. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonej J. K. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył oskarżonej J.K. łączną karę 1 roku pozbawienia wolności i połączył karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

LXXXVIII. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej J. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby;

LXXXIX. oskarżonego B. B. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt CI (101) aktu oskarżenia z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych oraz karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XCI. oskarżoną K. D. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt CIII (103) aktu oskarżenia czynu z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżoną, zaś na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych oraz karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XCII. oskarżonego B. W. w ramach zarzucanych mu w pkt CIV (104) i CV (105) aktu oskarżenia czynów za winnego tego, że w okresie od 4 października 2004 r. do połowy 2007 r. w W., wbrew przepisom ustawy, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 50 kilogramów łącznie i marihuany w ilości nie mniejszej niż 300 gramów, w ten sposób, że:

- wielokrotnie w krótkich odstępach czasu wynoszących od kilku dni do dwóch miesięcy nabywał w celu dalszej odsprzedaży od M. W., który działał wspólnie i w porozumieniu z B. B. amfetaminę w ilościach od 1 do 3 kilogramów podczas jednorazowej transakcji,

- co najmniej trzykrotnie, w niustalonych odstępach czasowych nabywał w celu dalszej odsprzedaży od M. W. marihuanę w ilości po około 100 gramów podczas jednorazowej transakcji, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu przed dniem 9 grudnia 2011 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i na mocy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XCIV. oskarżonego M. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt CVII (107) aktu oskarżenia czynu z tym, że czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał oskarżonego i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 30 złotych oraz karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XCV. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy tymczasowego aresztowania w sprawie: oskarżonemu

J. F. od dnia 26 lutego 2011 r. do dnia 28 września 2012 r., oskarżonemu R. L. od 11 maja 2010 r. do 15 października 2012 r., oskarżonemu S. O. od dnia 17 lutego 2011 r. do dnia 26 września 2011 r., oskarżonemu P. M. od dnia 10 maja 2010 r. do dnia 3 października 2012 r., oskarżonemu J. K. od dnia 29 czerwca 2012 r. do dnia 27 września 2012 r., oskarżonemu J. D. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 20 lutego 2013 r., oskarżonemu M. W. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 20 kwietnia 2012 r., oskarżonemu Z. G. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 1 października 2012 r., oskarżonemu K. M. od dnia 9 czerwca 2011 r. do dnia 24 maja 2012 r., oskarżonemu M. S. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 15 października 2012 r., oskarżonemu P. W. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 5 kwietnia 2012 r., oskarżonemu M. W. od dnia 5 czerwca 2011 r. do dnia 5 kwietnia 2012 r., oskarżonemu M. B. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 15 października 2012 r., oskarżonemu M. S. od 16 lipca 2011 r. do 20 kwietnia 2012 r., oskarżonemu J. K. od dnia 21 czerwca 2010 r. do dnia 28 października 2010 r., oskarżonemu Ł. B. od dnia 16 maja 2010 r. do dnia 27 września 2012 r., oskarżonemu R. G. od dnia 13 października 2011 r. do dnia 28 września 2012 r., oskarżonemu A. M. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 6 kwietnia 2012 r., oskarżonemu Z. K. od dnia 10 maja 2010 r. do dnia 12 kwietnia 2012 r., oskarżonemu B. B. od dnia 10 maja 2010 r. do dnia 5 kwietnia 2012 r., oskarżonemu B. W. od dnia 28 grudnia 2010 r. do dnia 11 kwietnia 2012 r., oskarżonemu M. G. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 5 kwietnia 2012 r., oskarżonej K. D. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 11 listopada 2011 r., zaś od dnia 12 listopada 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny, przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny i uznał grzywnę za wykonaną w całości, a oskarżonemu W. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w dniu 11 maja 2010 r.;

XCVI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa, w tym zwolnił ich od obowiązku poniesienia opłaty.

Zaskarżając apelacją na korzyść M. W. w całości wyrok Sądu Okręgowego w W. w zakresie czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., obrońca, w

na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka koronnego M. W., który to błąd polegał na ustaleniu winy oskarżonego i popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu wyłącznie w oparciu o zeznania świadka koronnego, podczas gdy zeznania te nie powinny zostać uznane za wiarygodne z uwagi na fakt, że były one niespójne, ponadto nie zawierały szczegółowych informacji, świadek koronny odmiennie wskazywał istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, w szczególności ilości narkotyków, nie potrafił wyjaśnić w jaki sposób obliczył te ilości i skąd wynikają różnice, co więcej, zeznania nie zostały potwierdzone żadnym innym wiarygodnym materiałem dowodowym, przez co — z uwagi na występujące w nich sprzeczności — nie powinny zostać uznane za wiarygodne i wystarczające do uznania winy M. W.;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka D. P. i W. G., który to błąd polegał na uznaniu tych zeznań za niemające znaczenia dla sprawy, podczas gdy D. P. wskazywał, że toczyło się przeciwko niemu postępowanie karne z pomówienia świadka koronnego M. W. i został w tym postępowaniu uniewinniony, natomiast W. G. wskazywał, że świadek koronny często zażywał kokainę w dużych ilościach oraz opisywał jego zachowanie po spożyciu narkotyku, które to okoliczności podważają wiarygodność zeznań świadka koronnego wskazując na jego skłonność do konfabulacji, wskazywanie nieprawdziwych okoliczności w celu pomówienia innych osób, jak również wskazując na możliwość błędnego odtwarzania wydarzeń z przeszłości na skutek zażywania narkotyków;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka koronnego i niezasadnego nieuwzględnienia

wynikających z nich różnic w podawanych ilościach narkotyków oraz przyjęcie w rozstrzygnięciu ilości większych pomimo tego, że w czasie postępowania sądowego M. W. wskazał mniejsze ilości marihuany i kokainy, które rzekomo sprzedał M. W. i w zeznaniach wskazywał, że ilości te mogły być mniejsze niż wskazane na początku i zawarte w zarzutach, to znaczy wskazał, że łączna ilość kokainy wynosiła 15 kg, natomiast łączna ilość marihuany mogła być o 20 kg mniejsza, zatem Sąd - nie mogąc w żaden sposób zweryfikować prawdziwości twierdzeń świadka i jednoznacznie stwierdzić ilości narkotyków — winien był — z uwagi na fakt, iż jest to okoliczność mająca wpływ na wymiar kary - przyjąć wartości mniejsze i na tej podstawie wymierzyć oskarżonemu karę.

W związku z powyższym obrońca wniósł o:

- I. zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., ewentualnie
- II. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Sąd nie uwzględnił jednego ze wskazanych powyżej wniosków, wniósł o zmianę opisu czynu zarzucanego oskarżonemu poprzez przyjęcie ilości kokainy w łącznej ilości 15 kg oraz marihuany w łącznej ilości 80 kg i w oparciu o tak ustalone ilości narkotyków wymierzenie oskarżonemu kary za zarzucany czyn.

Obrońca oskarżonego J. D., zaskarżając apelacją wyrok w części, tj. w zakresie punktów od XXXVI do XLIII, na korzyść oskarżonego, na podstawie art. 438 k.p.k. zarzucił:

1. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na treść wyroku, polegające na przyjęciu, że:
 - oskarżony D. podjął czynności wykonawcze i osiągnął korzyści opisane w części rozstrzygającej wyroku w punktach od XXXVI do XLIII, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie zawiera wiarygodnych dowodów mogących zweryfikować pozytywnie zeznania świadka koronnego,

- zeznania świadka koronnego W. znajdują potwierdzenie w innych dowodach, w tym zeznaniach świadków i wyjaśnieniach oskarżonych, podczas gdy zeznania świadków oraz wyjaśnienia oskarżonych, w szczególności oskarżonego B. B. nie potwierdzają treści zeznań świadka koronnego i wykluczają możliwość przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanych mu czynów,

- oskarżony brał udział w obrocie środków odurzających i substancji psychotropowych, a także dowolne ustalenia w zakresie rodzaju i ilości tych środków, skutkujące wewnętrzną sprzecznością wyroku.

2. naruszenie przepisów postępowania:

- art. 7 k.p.k. wskutek przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie jej w sposób dowolny, w szczególności poprzez ocenę materiału dowodowego w postaci opinii A. D. biegłej z zakresu nauk chemicznych w opozycji do zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego;

- art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez wadliwe przytoczenie w uzasadnieniu wyroku podstaw wymiaru kary i wskazanie na str. 193 uzasadnienia (wiersz 10 od dołu) jako podstawy czynów XLVII i XLVIII aktu oskarżenia, które to czyny zostały zarzucone i przypisane innemu oskarżonemu, tj. osk. M. W..

3. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez:

- naruszenie art. 65 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy z opisu czynu przypisanego przez Sąd w punkcie XXXVIII wyroku wyłączony został pkt 6 czynu opisanego w pkt XLI (41) aktu oskarżenia, zawierający znamiona w postaci udziału w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i uczynienia z przestępstwa stałego źródła dochodu;

- naruszenie art. 33 § 1 i § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie przy wymiarze kar grzywnien za przestępstwa z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

- naruszenie art. 4 ust. 1 k.k. w zw. z art. 101 i 102 k.k. poprzez niezastosowanie ustawy obowiązującej poprzednio, tj. art. 101 i 102 k.k. z 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia do 8 sierpnia 2005 r., jako względniejszej, co skutkowało brakiem umorzenia postępowania karnego z powodu przedawnienia w zakresie czynu opisanego w pkt. XXXVII zaskarżonego wyroku.

Obrońca oskarżonego na zakończenie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie J. D. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Działający w imieniu oskarżonego R. L. obrońca, zaskarżając wyrok w całości w zakresie dotyczącym oskarżonego na jego korzyść, zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, których naruszenie miało istotny wpływ na jego treść:

1) tj. art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających usunąć się wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, co stanowi poważne naruszenie przepisów procedury karnej i zasad rzetelnego i bezstronnego procesu,

2) tj. art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, w szczególności w zakresie oceny dowodu z zeznań M. W., poprzez uznanie jego zeznań za wiarygodne, podczas gdy wnikliwa ich analiza daje podstawę do stwierdzenia, iż nie mogą one w całości i bezwarunkowo być uznane za wiarygodne oraz rzetelne, jak również brak dokonania wnikliwej analizy zeznań tych osób w korelacji z zeznaniami i wyjaśnieniami pozostałych osób,

3) art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez brak precyzyjnego wskazania w treści pisemnego uzasadnienia, jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, ponadto poprzez brak przytoczenia okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze kary, w szczególności całkowite pominięcie uzasadnienia stanowiska Sądu co do wysokości wymiaru kar, jak również całkowite pominięcie dyrektyw wynikających z art. 53 k.k. co do uwzględnienia właściwości i warunków osobistych oskarżonego;

II. błędy w ustaleniach faktycznych między innymi:

4) polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony R. L. dopuścił się zarzucanych mu czynów, w sytuacji, kiedy zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oceniany kompleksowo oraz analitycznie nie daje ku temu podstaw;

5) polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony R. L. został poproszony na „eksperta” celem oceny wybuchu kończącego współpracę B., W. i Z., podczas gdy okoliczności te w toku postępowania dowodowego, jak i przed Sądem I instancji nie

zostały ani udowodnione, ani przytoczone przez przesłuchiwanego świadka- k.74 uzasadnienia;

6) polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony R. L. wykonywał prace w postaci wytrącania amfetaminy w mieszkaniu na ul. [...] - k 155 i nast.,

7) polegający na błędnym przyjęciu, iż świadek koronny M. W. nie ma skłonności do konfabulacji, a bardzo dobra werbalizacja myśli sprzyja prawidłowemu odtwarzaniu zapamiętanego materiału spostrzeżeniowego, podczas gdy ten sam Sąd nie dał w pełni wiary zeznaniom tego świadka.

Z ostrożności procesowej, w przypadku braku uwzględnienia powyższych zarzutów, skarżący wskazał na orzeczenie wysokiej kary pozbawienia wolności, która nie wynika z żadnej części uzasadnienia i nie można odnieść się do argumentacji Sądu, czemu uznał iż taka kara jest właściwa dla oskarżonego.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego Z. G. we wniesionej na jego korzyść apelacji, zaskarżając wyrok w całości, tj. w zakresie uznania winnym, skazania i wymierzenia kary za przypisane mu czyny z pkt XLVI i XLVII wyroku (k.67-69 wyroku), tj. pkt LVII, LVIII i LIX (57, 58 i 59) aktu oskarżenia, na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucił:

I. w zakresie pkt XLVI wyroku w ramach zarzucanych oskarżonemu czynu w pkt LVII (57) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i 424 § 1 pkt 1 k.p.k.:

1. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie zeznań świadka G. L., który na rozprawie w dniu 25 września 2012 r. (k,18509v) zeznał, że nie zna Z. G. i nie handlował z nim narkotykami a M. W. kupując od niego narkotyki nigdy nie mówił, że kupował je dla Z. G. i pominięciu zeznań tego świadka, z których wynikało, że oskarżony nie nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środków odurzających w postaci kokainy,

2. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie zeznań świadka D. P., który na rozprawie w dniu 22 października 2012 r. zeznał, że jako oskarżony w sprawie 822/11 Sądu Rejonowego dla W. Mokotowa w Warszawie został prawomocnym wyrokiem uniewinniony a inkryminował go M. W. i pominięciu zeznań tego świadka, z których wynikało, że zeznania świadka koronnego w niniejszej sprawie są niewiarygodne,

3. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie wyjaśnień oskarżonego J. D., który na rozprawie w dniu 14 marca 2013 oświadczył, że nikt go nigdy nie pobił, z których wynikało, że zeznania świadka koronnego w niniejszej sprawie, opisującego powyższą okoliczność, są niewiarygodne,

4. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie zeznań świadka M. W. i uznaniu ich za wiarygodne podczas gdy analiza zeznań świadków G. L., D. P. i wyjaśnień oskarżonego J. D., prowadzi do wniosku, że zeznania świadka koronnego są niewiarygodne w odniesieniu co do okresu współpracy, relacji i znajomości ze świadkiem G. L. i oskarżonym D., a wiarygodność świadka koronnego została podważona w procesie D. P.;

II. w zakresie punktu XLVI wyroku w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu w pkt LVIII (58):

1. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że oskarżony Z. G. w nieustalonych bliżej dniach w okresie pomiędzy 23 września 2004 r. a połową lipca 2007 r. przebywając w Oddziale Zewnętrznym [...] ZK W. przy ul. [...] w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. N. ps. N. oraz nieustalonym mężczyzną kilkakrotnie nabywał w celu dalszej dystrybucji od M. W. środki odurzające w postaci marihuany podczas gdy jak wynika z nadesłanej dokumentacji z Aresztu Śledczego W. i Zakładu Karnego w I. zakreślony okres czasowy nie pokrywa się z rzeczywistym okresem przebywania osadzonego wówczas Z. G. w Oddziale Zewnętrznym [...] ZK W. przy ul. [...] w W., a ponadto jak wynika z dokumentacji zakładów karnych, M. W. nie było wśród odwiedzających

oskarżonego, a oskarżony nie korzystał z zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki,

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenie tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie zeznań świadka M. W. i uznaniu ich za wiarygodne podczas gdy analiza zeznań świadka koronnego w oparciu o nadesłaną dokumentację więzienną wskazuje że są one niewiarygodne w odniesieniu do pobytu oskarżonego Z. G. w Oddziale Zewnętrznym [...] ZK W. przy ul. [...] w W., okresu zatrudnienia, osób odwiedzających i korzystania przez oskarżonego z przepustek.

III. w zakresie punktu XLVII wyroku w ramach zarzucanych oskarżonemu czynów w pkt LIX (59) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenie tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyrażającą się w nieprawidłowej ocenie zeznań świadka M. W. i uznaniu ich za wiarygodne podczas gdy analiza całokształtu materiału dowodowego zeznań świadków G. L., D. P. i wyjaśnień oskarżonego J. D., prowadzi do wniosku, że zeznania świadka koronnego są niewiarygodne w odniesieniu co do okresu współpracy, relacji i znajomości ze świadkiem G. L. i oskarżonym J. D.

IV. w zakresie punktów XLVI, XLVII, XLVIII wyroku tj. LVII LVIII (57 i 58) i LIX (59) aktu oskarżenia w ramach zarzucanych oskarżonemu czynów zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenie, tj. art. 391 § 1 i 3 k.p.k., przez brak właściwej kontroli nad tym, czy świadek koronny M. W. nie zeznaje odmiennie niż w trakcie postępowania przygotowawczego, a także sądowego co doprowadziło do złożenia przez świadka zeznań sprzecznych z jego pierwotnymi relacjami w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, to jest wskazania różnych okresów poznania, nawiązania współpracy, osób od których świadek koronny miał nabywać dla oskarżonego środki odurzające, okresu pobytu w Oddziale Zewnętrznym Warszawa Bemowo ZK [...] przy ul. [...] w W., a następnie nieujawnienia tych sprzeczności i braku wezwania świadka do ustosunkowania się do tych sprzeczności, co w rezultacie uniemożliwiło należyłą ocenę wiarygodności jego zeznań złożonych w trakcie rozpraw,

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenie, tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającej się w braku odniesienia się merytorycznego i weryfikacji zeznań świadka koronnego w sytuacji niezgromadzenia dowodów pośrednich i bezpośrednich wskazujących na sprawstwo oskarżonego, ani w postępowaniu przygotowawczym ani w sądowym.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez odmienne orzeczenie co do istoty, tj.:

1. w zakresie punktu XLVI uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów w pkt LVII i LVIII (57 i 58),
2. w zakresie punktu XLVII uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu w pkt LIX (59),
3. uchylenie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności i karze grzywny zawarte w pkt XLVIII części dyspozytywnej wyroku.

Apelację wniósł także obrońca oskarżonego K. M.. Zaskarżając wyrok w zakresie czynu z pkt LX i LXI w całości na korzyść, na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka koronnego M. W., który to błąd polegał na ustaleniu winy oskarżonego i popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów w oparciu o zeznania świadka koronnego, podczas gdy zeznania te nie powinny zostać uznane za wiarygodne z uwagi na fakt, że były one bardzo ogólne i niespójne, ponadto nie zawierały szczegółowych informacji, świadek koronny odmienne wskazywał istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, w szczególności ilości narkotyków i płynu BMK przeznaczonego do produkcji amfetaminy, odmienne określał oskarżonego, przez co nie sposób ustalić, jakiej osoby w rzeczywistości dotyczyły jego zeznania, co więcej, zeznania nie zostały potwierdzone żadnym innym wiarygodnym materiałem dowodowym, przez co — z uwagi na występujące w nich sprzeczności — nie powinny zostać uznane za wiarygodne i wystarczające do uznania winy K. M.;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień współoskarżonego B. B., który to błąd polegał na ustaleniu winy oskarżonego i popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów również w oparciu o zeznania tego współoskarżonego, podczas gdy zeznania te nie powinny zostać uznane za wiarygodne z uwagi na fakt, że B. B. w przeszłości przez wiele lat nadużywał alkoholu oraz korzystał z innych używek, w czasie składania wyjaśnień przed Sądem cierpiał na poważne problemy zdrowotne, a w 2014 r. przeszedł krwotoczny udar mózgu, co spowodowało u niego zaniki pamięci i niemożność potwierdzenia składanych wcześniej wyjaśnień, a ponadto jego wyjaśnienia nie były konsekwentne i spójne, zachodziły w nich sprzeczności, różnie określał oskarżonego K. M. i nie mógł go rozpoznać, a ponadto jego wyjaśnienia nie zostały potwierdzone innymi dowodami, przez co nie powinny zostać uznane za wiarygodne i wystarczające do uznania winy K. M.;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień współoskarżonego B. B. oraz świadka koronnego M. W., który to błąd polegał na uznaniu, że zeznania świadka koronnego i B. B. są spójne, podczas gdy w rzeczywistości zachodziły między nimi istotne różnice, w szczególności w zakresie ilości narkotyków, która to okoliczność ma istotne znaczenie dla ustalenia winy oskarżonego, ponadto obaj mieli problem z określeniem oskarżonego i odmiennie go określali, które to okoliczności potwierdzają, że zeznania świadka koronnego i wyjaśnienia B. B. nie są wiarygodne i nie potwierdzają się wzajemnie, przez co nie powinny zostać ocenione za wystarczające do uznania winy K. M.;

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka koronnego i niezasadnego przyznania im większej wiarygodności niż wyjaśnieniom B. B., który to błąd polegał na przyjęciu w wyroku

ilości narkotyków i płynu BMK wskazywanych przez M. W., pomimo tego, że ilości te nie zostały potwierdzone żadnymi innymi dowodami, a z wyjaśnień B. B. wynikały ilości mniejsze, zatem Sąd - nie mogąc w żaden sposób zweryfikować prawdziwości twierdzeń obu mężczyzn i jednoznacznie stwierdzić ilości narkotyków i płynu BMK — winien był — z uwagi na fakt, iż jest to okoliczność mająca wpływ na wymiar kary - przyjąć wartości mniejsze i na tej podstawie wymierzyć oskarżonemu karę;

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść a będący skutkiem naruszenia przez Sąd art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka D. P. i W. G., który to błąd polegał na uznaniu tych zeznań za niemające znaczenia dla sprawy, podczas gdy D. P. wskazywał, że toczyło się przeciwko niemu postępowanie karne z pomówienia świadka koronnego M. W. i został w tym postępowaniu uniewinniony, natomiast W. G. wskazywał, że świadek koronny często zażywał kokainę w dużych ilościach oraz opisywał jego zachowanie po spożyciu narkotyku, które to okoliczności podważają wiarygodność zeznań świadka koronnego wskazując na jego skłonność do konfabulacji, wskazywanie nieprawdziwych okoliczności w celu pomówienia innych osób, jak również wskazując na możliwość błędnego odtwarzania wydarzeń z przeszłości na skutek zażywania narkotyków.

Na zakończenie obrońca wniósł o:

I. zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z pkt LX oraz uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z pkt LXI, ewentualnie o:

II. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Sąd nie uwzględnił jednego z powyższych wniosków, obrońca wniósł o:

III. zmianę opisu czynu z pkt LX, poprzez przyjęcie ilości płynu BMK w ilości łącznej 50 litrów i w oparciu o tak ustaloną ilość płynu BMK wymierzenie oskarżonemu kary za ten czyn;

IV. zmianę opisu czynu z pkt LXI, poprzez przyjęcie ilości amfetaminy w łącznej ilości 20 kg i w oparciu o tak ustaloną ilość amfetaminy wymierzenie oskarżonemu kary za ten czyn, a następnie kary łącznej.

Apelację na korzyść oskarżonego P. M. wniósł obrońca zaskarżając wyrok w całości w pkt XXI, XXII, XXIII, XXIV i XXV i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. M. od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżając apelacją na korzyść oskarżonego J. K. wyrok Sądu pierwszej instancji w całości, tj. co do zarzutów z pkt XXVI, XXVII, XXVIII, XCV i XCVI, w zakresie zarzutu z pkt XXVI podnosząc „wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., obrońca wniósł, w razie uwzględnienia zarzutu z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. o zmianę zaskarżonego wyroku w tym zakresie i umorzenie postępowania, zaś w razie nieuwzględnienia tego zarzutu wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżając apelacją wyrok w pkt XXIX, XXX, XXXI, XXXII dotyczących W. S., obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Wyrok Sądu Okręgowego co do J. F., tj. w zakresie pkt XXXIII i XXXIV, zaskarżył jego obrońca, który wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, ewentualnie zastosowanie, na zasadzie art. 19 § 2 k.k. względem oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary, polegającego na wymierzeniu mu

kary pozbawienia wolności poniżej ustawowego zagrożenia, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Apelację na korzyść oskarżonego M. W. wniósł obrońca, który zaskarżył wyrok w całości. Skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, alternatywnie
2. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie
3. zmianę kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt 47 aktu oskarżenia na art. 43 § 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a w pkt 49 aktu oskarżenia na art. 47 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji umorzenie postępowania w zakresie czynu z pkt 49 aktu oskarżenia i stosowne złagodzenie kary w zakresie czynu z pkt 47 aktu oskarżenia.

W imieniu oskarżonego A. N., zaskarżając wyrok w całości na korzyść, apelację wniósł obrońca, który ostatecznie zawniósł o:

1. uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, lub
2. przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie
3. zmianę wyroku w stosunku do oskarżonego i wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz miarkowanie grzywny, a także wysokości przepadku korzyści majątkowej.

W całości na korzyść M. S. zaskarżył wyrok Sądu pierwszej instancji apelacją obrońca oskarżonego, który w konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie M. S. od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Alternatywnie, w razie nieuwzględnienia podniesionych zarzutów, zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego M. S. kary łącznej w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, rażąco nieadekwatnej do celów kary oraz sprzecznej z

zasadami oraz regułami wymiaru kar obowiązujących na gruncie kodeksu karnego. Mając powyższe na uwadze wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie kary łagodniejszej.

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony S. O. popełnił zarzucane mu w pkt LXVI i LXVII czyny, zarzucił w apelacji obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w części go dotyczącej na korzyść. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Apelację na korzyść oskarżonego R. M. wniósł obrońca, który zaskarżył wyrok w części, tj. w zakresie pkt LXIII i LXIV (pkt LXIX (69) i LXX (70) aktu oskarżenia). Podnosząc zarzut obrazy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Także zarzut obrazy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. podniósł w apelacji obrońca P. W. zaskarżając wyrok w całości, i zważywszy na podniesione zarzuty wniósł o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Zaskarżając apelacją na korzyść oskarżonego M. B. wyrok Sądu Okręgowego w części, tj. dotyczącej pkt LXIX, LXX, obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę przepisów prawa procesowego – art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k. Autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów.

We wniesionej na korzyść oskarżonego M. S. apelacji, zaskarżając wyrok w całości, obrońca zarzucił obrazę art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k. oraz art. 439 § 1 pkt 8

k.p.k. i wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W oparciu o art. 438 pkt 3 i 4 k.p.k. obrońca oskarżonej M. S., zaskarżył apelacją wyrok w całości na korzyść oskarżonej, wnosząc w konkluzji o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Apelację na korzyść oskarżonego J. K. wniósł obrońca, który zaskarżając wyrok w zakresie pkt LXXI co do winy i kary, zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego m.in. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., a także rażącą niewspółmierność orzeczonej kary.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. modyfikację przypisanego oskarżonemu czynu poprzez ustalenie, że „oskarżony uczestniczył w obrocie nie mniej niż kilku kilogramów heroiny” zamiast „nie mniej niż kilkudziesięciu kilogramów heroiny”,
2. wyeliminowanie z przypisanego oskarżonemu czynu zapisu, że „z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu” oraz art. 65 § 1 k.k. z podstawy skazania i z podstawy wymiaru kary,
3. ustalenie, że oskarżony „wielokrotnie nabywał wraz z innymi osobami odpłatnie od M. W. od 2 do 50 gram heroiny podczas jednorazowej transakcji” oraz tym samym wyeliminowanie z przypisanego oskarżonemu czynu zapisu, że „wielokrotnie nabył celem dalszej dystrybucji odpłatnie od M. W. od 10 do 70 gram heroiny podczas jednorazowej transakcji”,
4. przypisanie oskarżonemu przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz wymierzenie mu na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda, względnie
przypisanie oskarżonemu przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oraz wymierzenie mu na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy w zw. z art. 69 § 1 i 3 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności z

warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda.

Apelacje na korzyść oskarżonego Ł. B. wnieśli obaj jego obrońcy - adw. M. Ł. i adw. G. N.

Zaskarżając wyrok w zakresie pkt LXXIII, obrońca adw. M. Ł. podniósł zarzut obrazy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k., wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu przez Sądem pierwszej instancji.

Z kolei obrońca adw. G. N., zaskarżając wyrok w zakresie czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt LXXXVIII), zarzucił obrazę art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.

Obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie od ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Z ostrożności procesowej, w wypadku gdyby Sąd nie uwzględnił jednego z powyższych wniosków, obrońca wniósł o zmianę opisu czynu zarzucanego oskarżonemu poprzez przyjęcie ilości amfetaminy w łącznej ilości 15 kg oraz ilości marihuany w łącznej ilości 3 kg i w oparciu o tak ustalone ilości narkotyków wymierzenie mu kary za zarzucany czyn.

We wniesionej na korzyść R. G. apelacji, zaskarżając wyrok w całości, obrońca zarzucił naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. czy art. 424 § 2 k.p.k. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Zaskarżając apelacją na korzyść wyrok Sądu Okręgowego obrońca oskarżonego A. M. zarzucił obrazę art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.

Z ostrożności procesowej, w przypadku nie podzielenia podniesionych zarzutów, obrońca, na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił nadto obrazę prawa materialnego, tj. art. 65 § 1 k.k. i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu z pkt LXXXI przepisu art. 65 § 1 k.k., a także obniżenie wymierzonej wobec oskarżonego kary i w konsekwencji wymierzenie tej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, przy utrzymaniu dotychczasowego wymiaru kary grzywny.

Apelację na korzyść oskarżonego Z. K. wniósł obrońca, który zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 25.06.1997 r. o świadku koronnym oraz obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj.: art. 4 k.p.k., 5 k.p.k., 6 k.p.k., 7 k.p.k. i 410 k.p.k.

W konkluzji autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu przestępstw, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Apelację na korzyść oskarżonej J. K. wniósł jej obrońca, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie obu czynów opisanych w pkt 29 aktu oskarżenia, tj. w pkt XCIX (99) i pkt C (100), oraz obrazę przepisów postępowania, tj. art. 2 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia.

W związku z treścią podniesionych zarzutów obrońca wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Z ostrożności procesowej na wypadek nie uwzględnienia przez Sąd odwoławczy podniesionych zarzutów i uznania sprawstwa i winy oskarżonej autor apelacji podniósł także zarzut rażąco niewspółmiernej kary. W sytuacji gdyby Sąd

odwoławczy uwzględnił jedynie zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności i grzywny, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i obniżenie orzeczonej wobec oskarżonej kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny wobec nieuwzględnienia w wystarczającym sposób braku uprzedniej karalności 57-letniej oskarżonej, jednorazowości i incydentalności popełnienia czynu, nieutrudniania w jakikolwiek sposób postępowania, pozytywnego wywiadu środowiskowego, co optymalnie i obiektywnie spełni swe cele tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i oddziaływania wychowawczego na oskarżoną.

Obrońca oskarżonego B. B., zaskarżając wyrok w całości na korzyść podniósł zarzuty obrazę art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego w całości i uniewinnienie od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Apelację na korzyść oskarżonej K. D. wniósł jej obrońca, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia. Odwołując się do tych zarzutów obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez uznanie, iż zebrany materiał dowodowy nie daje wystarczających podstaw do uznania K. D. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów i uniewinnienie.

Apelacją na korzyść oskarżonego B. W. zaskarżył w całości wyrok Sądu Okręgowego jego obrońca, zarzucając obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 6, 7, 410, 424 § 1-2 oraz art. 440 k.p.k. Mając na uwadze treść postawionego zarzutu obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu zarzutów, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Nadto, w oparciu o przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. obrońca oskarżonego B. W. zarzucił orzeczeniu rażąco surową karę za przypisany oskarżonemu występki i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności przez jej złagodzenie do dwóch lat.

Obrońca oskarżonego M. G. we wniesionej na jego korzyść apelacji, zaskarżając wyrok w części dotyczącej wymienionego, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, obrazę przepisów prawa karnego procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k. oraz rażąco niewspółmierność orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w konfrontacji z orzeczoną karą pozbawienia wolności w stosunku do innych współoskarżonych, w stosunku do których przy tożsamym zarzucie obrotu środkami odurzającymi w ilościach nie mniejszej niż 20 kg orzeczona została kara pozbawienia wolności w wymiarze roku i 10 miesięcy. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie M. G. od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z uwzględnieniem, w myśl art. 21 k.k. wszystkich okoliczności łagodzących przemawiających za oskarżonym i wymierzenie łagodniejszej kary w wymiarze nieprzekraczającym roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, wyrokiem z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 358/19, Sąd Apelacyjny w Warszawie:

1. sprostował oczywiste omyłki pisarskie w numeracji kolejnych rozstrzygnięć sentencji wyroku w ten sposób, że po numerze LVI wpisał numerację liczb od LVII do CXXIV;

2. w stosunku do oskarżonego M. W.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXVI) LXXXVIII w ten sposób, że ustalił, że ilość nabytego środka odurzającego w postaci marihuany wynosiła nie mniej niż 80 kg a kokainy nie mniej niż 15 kg a nadto uzupełnił postawę prawną orzeczenia o karze grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią

przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. a wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej za ten czyn obniżył do 3 lat i 10 miesięcy;

- w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego M. W.;

- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 5 czerwca 2011 r. do dnia 5 kwietnia 2012 r.;

3. w stosunku do oskarżonego J. D. :

- uchylił rozstrzygnięcie z punktu XL o karze łącznej pozbawienia wolności;

- zmienił zaskarżony wyrok w punktach XXXVI i XXXVII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania za te czyny na dzień 7 czerwca 2010 r.;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXXVIII ustalając, że J. D. wprowadził do obrotu 65,5 kg amfetaminy i eliminując z opisu czynu 100 kg heroiny oraz uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania za ten czyn na dzień 7 czerwca 2010 r. oraz obniżył karę pozbawienia wolności orzeczoną za ten czyn do 4 lat;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXXIX w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania za ten czyn na dzień 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. K. D. ;

- na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył łączną karę 7 lat pozbawienia wolności a ponadto ustalił jako podstawę prawną kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.

- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. D. kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 11 maja 2010 r. do dnia 20 lutego 2013 r.;

4. w stosunku do oskarżonego R. L.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XLIV w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. ustalając,

że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. L.;

5. w stosunku do oskarżonego Z. G.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (XLVII) LXII w ten sposób, że w jego opisie nazwiska A. N., D. P. i J. D. zastąpił określeniami „innymi ustalonymi osobami” a nadto uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k.;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (XLVI) LXI w ten sposób, że w jego opisie nazwisko A. N. zastąpił sformułowaniem „ustaloną osobą” oraz uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania za ten czyn i podstawę prawną kary łącznej orzeczonej w punkcie (XLVIII) LXIII na dzień 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec Z. G.;

6. w stosunku do oskarżonego K. M.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (L) LXV w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k.;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LI) LXVI w ten sposób, że z jego opisu wyeliminował, ustalenie, że z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu a z kwalifikacji prawnej art. 65 § 1 k.k. a uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania i podstawę prawną orzeczonej w punkcie (LII) LXVII kar łącznych obowiązujących w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. M.;

7. w stosunku do oskarżonego P. M.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXI w ten sposób, że z jego opisu wyeliminował nazwisko W. S. a nazwisko D. P. zastąpił zwrotem „ustaloną osobą”;

- zmienił zaskarżony wyrok w punktach XXII i XXIII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na kary grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. przyjmując jako podstawę skazania i podstawę prawną kar łącznych orzeczonych w punkcie XXIV przepisy obowiązujące w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego.

8. w stosunku do oskarżonego J. K.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punktach XXVI i XXVII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania za te czyny i podstawę prawną kar łącznych orzeczonych w punkcie XXVIII w brzmieniu obowiązującym na dzień 7 czerwca 2010 r.;
- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. K.;
- 9. w stosunku do oskarżonego W. S.:
 - uchylił orzeczenie z punktu XXXI o karze łącznej pozbawienia wolności;
 - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXIX w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu i kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa;
 - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXX w ten sposób, że wyeliminował z opisu czynu sformułowanie dotyczące członków grupy „do której należał” oraz „a zarzucanego czynu dopuścił się działając w grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa”, ustalił, że czynu tego dopuścił się w formie pomocnictwa, a w miejsce wyprodukowanej w miejscowości C. ilości „około 960 kg” amfetaminy przyjął „nie mniej niż 730 kg”; uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując, że podstawę skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. i na podstawie art. 19 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 1 i § 6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nadzwyczajnie złagodził orzeczoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 2 lat i 7 miesięcy;
 - na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego W. S. kary pozbawieni wolności zaliczył okres zatrzymania w dniu 11 maja 2010 r.;
- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. S.;
- 10. w stosunku do oskarżonego J. F.:
 - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXXIII w ten sposób, że z przypisanego okresu popełnienia tego czynu wyeliminował przełom 2006/2007 r.; w miejsce „960 kilogramów amfetaminy” ustalił „co najmniej 730 kg amfetaminy”; określenie „każdego przeprowadzonego cyklu produkcyjnego - łącznie kwotę około 75.000 zł”, zastąpił słowami: „wielokrotnie - łącznie nie mniej niż 30.000 zł” a nadto uzupełnił podstawę prawną orzeczenia o karze grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. i na podstawie art. 19 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 1 i § 6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nadzwyczajnie

złagodził karę pozbawienia wolności do 2 lat ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XXXIV w ten sposób, że orzeczoną na podstawie art. 45 § 1 k.k. kwotę przepadku równowartości korzyści majątkowej obniżył do 30.000 złotych;

- w pozostałej części wobec oskarżonego J. F. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok;

- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. F. kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 26 lutego 2011 r. do dnia 28 września 2012 r.;

11. w stosunku do oskarżonego M. W.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XLVI w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k.;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie XLV w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania za ten czyn i podstawę prawną kary łącznej orzeczonej w punkcie XLVII w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- uchylił orzeczonej w punkcie XLIX na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści majątkowej;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. K. W.;

12. w stosunku do oskarżonego A. N.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (XLII) LVII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k.

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie LVI w ten sposób, że w jego opisie nazwisko Z. G. zastąpił zwrotem „ustaloną osobą” oraz uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. i ustalił jako podstawę prawną skazania za ten czyn i podstawę prawną kary łącznej orzeczonej w punkcie (XLVI1I) LYIII, przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. N.;

13. w stosunku do oskarżonego M. S. :

- zmienił zaskarżony wyrok w punktach (LV) LXX i (LVI) LXXI w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania i podstawę prawną kar łącznych orzeczonych w punkcie (LVII) LXXII na dzień 7 czerwca 2010 r.;
- w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego M. S.;
- 14. w stosunku do oskarżonego S. O. :
 - zmienił zaskarżony wyrok w punktach (LIX) LXXIV i (LX) LXXV w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. przyjmując brzmienie przepisów stanowiących podstawę skazania i podstawę prawną kar łącznych orzeczonych w punkcie (LXI) LXXVI na dzień 7 czerwca 2010 r.;
 - w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. O. ;
- 15. w stosunku do oskarżonego R. M. :
 - uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w punkcie (XLV) LXXX;
 - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXIII) LXXVIII w ten sposób, że ustalił, że ilość wprowadzonego do obrotu środka odurzającego w postaci marihuany wynosiła nie mniej niż 50 kg a nadto uzupełnił podstawę prawną orzeczenia kary grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. a wymiar kary pozbawienia orzeczonej za ten czyn obniżył do 2 lat i 10 miesięcy;
 - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXIV) LXXIX poprzez ustalenie, że ilość zbytego środka odurzającego w postaci marihuany wynosiła nie mniej niż 7 kg a nadto uzupełnił podstawę prawną orzeczenia o karze grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. a wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej za ten czyn obniżył do 1 roku i 4 miesięcy;
 - zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXVI) LXXXI w ten sposób, że orzeczoną na podstawie art. 45 § 1 k.k. kwotę przepadku równowartości korzyści majątkowej obniżył do wysokości 650.000 złotych;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXVII) LXXXII w ten sposób, że orzeczoną na podstawie art. 45 § 1 k.k. kwotę przepadku równowartości korzyści majątkowej obniżył do wysokości 6.500 złotych;
 - w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego R. M.;
 - na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. orzeczone wobec oskarżonego R. M. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył łączną karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;
 - na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. M. kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 1 maja 2010 r. do dnia 15 października 2012 r.;
16. w stosunku do oskarżonego P. W. :
- zmienił zaskarżony wyrok w punktach (LXII) LXXXIV i (LXIII) LXXXV w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania i wymiaru orzeczonych w punkcie (LXIV) LXXXVI kar łącznych stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;
 - w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego P. W.;
17. w stosunku do M. B. :
- zmienił zaskarżony wyrok w punktach (LXIX) XC i (LXX) XCI w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania i podstawę prawną kar łącznych orzeczonych w punkcie (LXVII) XCII stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;
 - w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego Macieja Białek;
18. w stosunku do oskarżonego M. S.:
- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXII) XCIV w ten sposób, że z przypisanego czynu wyeliminował okresy: czerwiec 2001 r., od maja do czerwca 2005 r., od września do 18 listopada 2005 r. i końcową datę czynu ustalił na 11 grudnia 2005 r., w miejsce wskazanych w opisie czynu poszczególnych ilości heroiny ustalił, że przedmiotem uczestnictwa w obrocie była ilość łącznie nie mniejsza niż 39 kg heroiny

oraz uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania za ten czyn stanowią przepisy obowiązujące na dzień 7 czerwca 2010 r. a nadto obniżył orzeczoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 3 lat i 10 miesięcy;

- w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego M. S. ;

- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. S. kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 16 lipca 2011 r. do dnia 20 kwietnia 2012 r.;

19. w stosunku do oskarżonej M. S.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXVIII) XCV w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części wobec oskarżonej M. I. S. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok;

20. w stosunku do oskarżonego J. K.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXI) XCVIII w zakresie zarzutu LXXXVI w ten sposób, że ustalił, że ilość nabytego środka odurzającego w postaci heroiny wynosiła nie mniej niż 20 kg a nadto uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. a wymiar kary pozbawienia wolności obniżył do roku i 6 miesięcy;

- w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego J. K.;

- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. K. kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 czerwca 2010 r. do dnia 28 października 2010 r

21. w stosunku do oskarżonego Ł. B.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXIII) C w ten sposób, że ustalił, że ilość nabytej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy wynosiła nie mniej niż 60 kg a nadto uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu

obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. i karę pozbawienia wolności orzeczoną za ten czyn obniżył do 4 lat 10 miesięcy;

- w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego Ł. B.;
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego Ł. B. kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 maja 2010 r. do dnia 27 września 2012 r.;

22. w stosunku do oskarżonego R. G.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punktach (LXXV) CII i (LXXVI) CIII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;
- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXVIII) CV w ten sposób, że orzeczoną na podstawie art. 45 § 1 k.k. kwotę przepadku równowartości korzyści majątkowej obniżył do 150.000 złotych;
- w pozostałej zaskarżonej części utrzymał w mocy wyrok w stosunku do oskarżonego R. G.;

23. w stosunku do oskarżonego A. M.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXXI) CYIII w ten sposób, że wyeliminował z jego opisu słowa: „czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu” a z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 k.k. oraz uzupełnił postawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. i orzeczoną wysokość stawki dziennej grzywny obniżył do 20 złotych;
- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. M.;

24. w stosunku do oskarżonego Z. K.:

- uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w punkcie (LXXXIV) CXI;
- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXXII) CIX w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym przed w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXXIII) CX w ten sposób, że ilość nabytego środka odurzającego określonego w pkt 1 zarzutu XCVIII w postaci kokainy ustalił na 2 kg a ogólną ilość tego środka - na 7 kg i 20 gramów a nadto uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. i orzeczoną karę pozbawienia wolności za ten czyn obniżył do 3 lat i 3 miesięcy;
- w pozostałej części utrzymał w mocy wyrok wobec oskarżonego Z. K. ;
- na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r. orzeczone wobec Z. K. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył łączną karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego Z. K. łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 maja 2010 r. do dnia 12 kwietnia 2012 r.;

25. w stosunku do oskarżonej J. K.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punktach (LXXXV) CXII i (LXXXVI) CXIII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania i podstawę prawną kar łącznych orzeczonych w punkcie (LXXXVII) CXIV stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;
- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej;

26. w stosunku do oskarżonego B. B.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (LXXXIX) CXVI w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;
- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego B. B.;

27. w stosunku do oskarżonej K. D.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (XCI) CXVIII w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;
- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej K. D.;

28. w stosunku do oskarżonego B. W.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (XCII) CXX w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 § 1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego B.W.;

29. w stosunku do oskarżonego M. G.:

- zmienił zaskarżony wyrok w punkcie (XCIV) CXXII w ten sposób, że wyeliminował z podstawy prawnej skazania art. 65 § 1 k.k. oraz uzupełnił podstawę prawną skazania na karę grzywny o art. 33 §1 i 3 k.k. ustalając, że podstawę prawną skazania stanowią przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 czerwca 2010 r.;

- w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. G.. Sąd orzekł na rzecz wymienionych imiennie obrońców koszty obrony z urzędu oraz zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając Skarb Państwa.

Kasację na korzyść skazanego M. W. wniósł obrońca, który zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w zakresie czynu opisanego w pkt (LXVI) LXXXVIII zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania, wyrażonych w art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 7 § 1 k.p.k. w zw. z 410 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia zarzutów i wniosków apelacji obrońcy oskarżonego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a w szczególności w zakresie obejmującym zarzuty naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów w szczególności przez:

- nienależyte rozważenie podniesionych w apelacji zarzutów obraży przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia - art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w związku z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów poprzez dowolną i subiektywną, ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w postaci zeznań świadka koronnego M. W. oraz świadków D. P. i W. G. przeprowadzoną wbrew wskazaniom wiedzy i zasadom doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania,

co miało istotny wpływ na treść wyroków Sądów II i I instancji i w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego utrzymania w mocy wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji w części dotyczącej utrzymania w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji w części dotyczącej utrzymania w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

We wniesionej na korzyść skazanego J. D. kasacji, zaskarżając wyrok w całości, obrońca podniósł zarzut rażącego naruszenie prawa, które mogło mieć wpływ na wynik postępowania w postaci:

1. naruszenia przepisów postępowania tj. art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegającego na dokonaniu przez Sąd Odwoławczy oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, wybiórczy i sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez przypisanie waloru wiarygodności zeznaniom świadka M. W., podczas gdy jego zeznania cechuje ogólnikowość skutkująca brakiem możliwości weryfikacji innymi dowodami sprawstwa skazanego oraz ilości środków odurzających i substancji psychotropowych przypisanych skazanemu,
2. naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 4 ust. 3 ustawy o świadku koronnym poprzez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka koronnego M. W., wobec którego ujawniono, że kierował on grupą przestępczą, w sytuacji gdy zgodnie z w/w przepisem, ustawy tej nie stosuje się do podejrzanego, który w związku z udziałem w przestępstwie lub przestępstwie skarbowym określonym w art. 1 ustawy kierował zorganizowaną grupą albo związkiem mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, co doprowadziło do ustalenia stanu faktycznego w oparciu o uznane za wiarygodne wyjaśnienia i zeznania świadka koronnego M. W. oraz przyznania im waloru wiarygodności, w sytuacji gdy pozostają one w sprzeczności z wyjaśnieniami skazanego;

3. naruszenia art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 101 k.k. i art. 102 k.k. w zw. z art. 15 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. przepisy wprowadzające Kodeks karny poprzez uznanie, iż art. 15 w/w ustawy wyłącza stosowanie art. 4 § 1 k.k. podczas gdy przepisy te należy stosować łącznie, co skutkowało niezastosowaniem ustawy obowiązującej poprzednio tj. art. 101 i art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 sierpnia 2005 r. jako względniejszej i nieumorzeniem postępowania karnego z powodu przedawnienia w zakresie czynu opisanego w pkt XXXVII zaskarżonego wyroku, co w konsekwencji stanowi, że mimo upływu terminu przedawnienia został wydany wyrok skazujący z naruszeniem art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie i uniewinnienie skazanego od zarzucanych czynów. Jednocześnie w zakresie czynu z pkt XXXVII opisanego w zarzucie z pkt 3 wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie.

Obrońca skazanego R. L., zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego skazanego, w oparciu o przepis art 523 § 1 k.p.k. zarzucił:

1. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na treść wyroku tj.: art 5, 7 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów polegające na powieleniu stanowiska Sądu I instancji który, dokonał nieuprawnionych ustaleń wbrew zeznaniom świadka M. W. w sytuacji, gdy całe oskarżenie w zakresie zarzutu stawianego R. L. opierało się na tym jednym dowodzie, który to świadek wskazuje, iż w ciągu 2 dni wytrącono łącznie 26 kg amfetaminy a potwierdzeniem jego zeznań mają być inne dowody, wbrew twierdzeniu obu Sądów, nie jest ani opinia biegłej A. D. pisemna ani ustna, z której nie wynika aby produkcja owa miała miejsce, bowiem żadnych faktycznych śladów amfetaminy nie znaleziono w owym lokalu, zaś biegła twierdzi iż wytrącenia 26 kg amfetaminy można dokonać „teoretycznie” w ciągu godziny,

2. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, a mających istotny wpływ treść wyroku, a mianowicie art. 5, art. 7, art 193 § 1 k.p.k., art. 201 k.p.k. poprzez powielenie stanowiska Sądu Okręgowego, że opinia biegłej A. D. jest dowodem pełnym i niebudzącym wątpliwości, w sytuacji gdy w istocie została ona wydana w oparciu jedynie o „teoretyczne” poglądy biegłej w zakresie ilości substancji, okresu w

jakim można ją wytworzyć, a zatem opinia ta nie spełniała warunków opinii pełnej, jasnej i rzetelnej bowiem biegła o całym procesie mówi w ramach teoretycznych możliwości, a nie faktycznych,

3. rażąco naruszenie przepisów prawa procesowego art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k. i art 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka poprzez skrótowe, a tym samym nierzetelne rozpoznanie wniesionych apelacji w istocie sprowadzających się do wypełnienia formularza uzasadnienia bez wskazania pełnej argumentacji i procesów wnioskowania w oparciu o cały materiał dowodowy zebrany w sprawie i dokonania kompleksowej oceny wyroku i argumentacji podniesionej w uzasadnieniu wyroku, co nie zagwarantowało prawa do rzetelnego procesu odwoławczego,

4. rażąco naruszenie przepisów prawa procesowego art. 424 § 2 k.p.k. poprzez nie odniesienie się w treści uzasadnienia wyroku do zindywidualizowanych okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary wymierzonej względem oskarżonego R. L., a przyjęcie, iż zabezpieczony w mieszkaniu R. L. susz roślinny miałby potwierdzać zasadność skazania za stawiany zarzut.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku, jak również poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Obrońca skazanego Z. G., zaskarżając kasacją orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Warszawie w całości, zarzucił rażąco obrazę przepisów postępowanie, tj.:

1) art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegającą na utrzymaniu przez Sąd Apelacyjny w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w zakresie czynu z pkt LIX aktu oskarżenia (pkt XLVII wyroku Sądu Okręgowego), podczas gdy Sąd Apelacyjny, niezależnie od granic zaskarżenia, zobowiązany był wyrok Sądu I instancji w tym zakresie uchylić i umorzyć postępowanie, albowiem oskarżony Z. G. został już uprzednio skazany przez Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny wyrokiem z dnia 6 grudnia 2005 r. (sygn. II K 53/05) za czyn z art. 53 ust. 3 w zb. z art. 61 upn w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w okresie od daty bliżej nieustalonej w czerwcu 2004 r. do 23 września 2004 r., polegający na wytworzeniu wspólnie i w porozumieniu m.in. z A. N. w ramach

ustalonego podziału ról w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci siarczanu amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 8,4 kg siarczanu amfetaminy, nabywając i przechowując niezbędne do tej produkcji prekursor, zaś w kontekście opisu (ustaleń faktycznych dotyczących) czynu z pkt LIX aktu oskarżenia nie budzi wątpliwości, iż czyn ten tj., nabycie BMK, jest czynem współukaranym uprzednio, pochłoniętym przez znamiona przestępstwa objętego głównym zamiarem, czyli wytworzenia siarczanu amfetaminy, 2) art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegającą na utrzymaniu przez Sąd Apelacyjny w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w zakresie czynu z pkt LVII pkt 1 aktu oskarżenia (pkt XLVI tiret 1 wyroku Sądu Okręgowego), podczas gdy Sąd Apelacyjny, niezależnie od granic zaskarżenia, zobowiązany był wyrok Sądu I instancji w tym zakresie uchylić i umorzyć postępowanie, albowiem oskarżony Z. G. został już uprzednio skazany przez Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny wyrokiem z dnia 6 grudnia 2005 r. (sygn. II K 53/05) za czyn z art. 53 ust. 3 w zb. z art. 61 upn w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w okresie od czerwca 2004 r. do 23 września 2004 r., polegający na wytworzeniu wspólnie i w porozumieniu m.in. z A. N. w ramach ustalonego podziału ról w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci siarczanu amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 8,4 kg siarczanu amfetaminy, zaś w kontekście opisu (ustaleń faktycznych dotyczących) czynu z pkt LVII pkt 1 aktu oskarżenia nie budzi wątpliwości, iż działanie Z. G. polegające na nabyciu BMK, wytworzeniu siarczanu amfetaminy, a następnie zbyciu jej M. W. objęte było jednym zamiarem, a zatem wytworzenie tego środka nie tylko „pochłania” posiadanie prekursora BMK, ale także zbycie amfetaminy wytworzonej z niego, które to zachowanie jest czynem współukaranym następczo.

Z ostrożności procesowej zarzucił nadto obrazę art. 440 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., mającą wpływ na jego treść, polegającą na utrzymaniu w mocy przez Sąd Apelacyjny wyroku Sądu Okręgowego w zakresie, o którym mowa w pkt 2 powyżej, pomimo iż wyrok ten był rażąco niesprawiedliwy ze względu na uznanie winy Z. G. i jego skazanie za czyn z pkt LVII pkt 1 aktu oskarżenia, w sytuacji gdy czyn ten stanowił czyn współukarany następczo w

stosunku do czynu z art. 53 ust. 3 upn, za który został on już skazany, co w konsekwencji prowadziło do ukarania tego oskarżonego drugi raz za ten sam czyn.

Obrońca wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie w części dotyczącej skazanego, tj. w zakresie pkt XLVII, pkt XLVI tiret 1, pkt XLVIII i XLIX Sądu Okręgowego, i:

a) umorzenie postępowania w zakresie czynu z pkt LIX aktu oskarżenia (pkt XLVII wyroku Sądu Okręgowego), umorzenie postępowania w zakresie czynu z pkt LVII pkt 1 aktu oskarżenia (pkt XLVI tiret 1 wyroku Sądu Okręgowego) i obniżenie kary za czyn z pkt XLVI tiret 2 i 3 wyroku Sądu Okręgowego do 2 lat pozbawienia wolności i grzywny do wysokości 75 stawek dziennych po 40 zł każda z nich, uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w pkt XLVIII o karze łącznej oraz w pkt XLIX o przepadku równowartości korzyści majątkowej,

względnie

b) przekazanie sprawy temu Sądowi w całości do ponownego rozpoznania.

Zaskarżając kasacją w całości wyrok Sądu odwoławczego obrońca skazanego K. M., zarzucił rażące naruszenia prawa procesowego polegające na:

1) niewłaściwym zastosowaniu art. 424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. pozbawiającym Sąd Najwyższy możliwości kontroli całego stanu faktycznego objętego zarzutami wobec skazanego, wobec niewyjaśnienia kluczowej dla oceny wiarygodności świadka koronnego W. kwestii w zakresie znamion przestępstwa z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polegającym na niewyjaśnieniu dlaczego w stosunku do skazanego ustalono stan faktyczny inny niż w stosunku do pozostałych oskarżonych, w części w jakiej stan ten obiektywnie nie mógł się różnić, bez czego trudno zrozumieć na podstawie uzasadnienia także zasadność zarzutu z art. 56 ustawy o zapobieganiu narkomanii opartego na zeznaniach świadka koronnego;

2) naruszeniu art. 4 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego;

3) rozpoznaniu zarzutów apelacji z art. 7 k.p.k. w odniesieniu do wszystkich zarzutów apelacji dokonane z obrazą art. 3 i art. 6 ustawy o świadku koronnym,

4) obrazie art. 1 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadku koronnym do czynu z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, która nie zezwala na wykorzystanie tego dowodu w

odniesieniu do obrotu prekursorami, jakim jest środek BMK, za dostarczenie którego K. M. został skazany, co wpływać może na obniżenie kary łącznej, w razie nieuwzględnienia pozostałych zarzutów skargi kasacyjnej, ponieważ zarzut wpływać może na możliwość zastosowania art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w braku innych dowodów wystarczających do skazania;

5. naruszenie przepisów postępowania z pkt 4, ma charakter rażąco ponieważ skutkowało tym, że proces skazanego podsumowany w uzasadnieniu wyroku był nierzetelny skoro sądy powszechne aby utrzymać za wszelką cenę wiarygodność świadka koronnego zdecydowały się skazać klienta autora kasacji przyjmując wzajemnie wykluczający się stan faktyczny niż ustalone stany w stosunku do wszystkich pozostałych oskarżonych, przemilczając dlaczego na potrzeby skazanego ustalono inny stan faktyczny i jednocześnie nie uwzględniły ani jednej z wielu okoliczności mogącej wykazywać, iż to nie skazany lecz inna, niewystępująca w procesie popełniła zarzucane skazanemu przestępstwa, uznając za wystarczający dowód z zeznań świadka koronnego W. nawet w sprawach tych pomówień, co do których ustawa wyraźnie wskazuje, że świadek koronny nie może za takiego uchodzić, nawet pomimo przedłożenia prawomocnego wyroku z którego wynika, że świadek koronny już poprzednio pomówił niewinną osobę,

6. naruszeniu przepisów postępowania mogącego mieć wpływać na wynik postępowania, skoro nie ma innych dowodów na okoliczności stanowiące znamiona przestępstw z art. 56 i 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii niż wzajemnie sprzeczne zeznania świadków o proweniencji przestępczej W. i B..

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym „w celu dokonania ponownej oceny materiału dowodowego w rzetelnym procesie.”

Odpowiadając pisemnie na wszystkie kasacje, prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Postanowieniem z dnia 20 maja 2022 r., II KK 120/22, Sąd Najwyższy oddalił wszystkie kasacje jako oczywiście bezzasadne.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2023 r., II KO 73/22, Sąd Najwyższy na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.. wznowił postępowanie kasacyjne, a następnie uchylił postanowienie z dnia 20 maja 2022 r. o oddaleniu

kasacji jako oczywiście bezzasadnych i przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania z postępowaniu kasacyjnym.

W toku rozprawy kasacyjnej w dniu 6 grudnia 2023 r, obrońca skazanego J. K. D. złożył do akt dokumenty związane z procesem nominacyjnym sędziów Zbigniewa Kapińskiego i Doroty Radlińskiej, biorących udział w składzie Sądu odwoławczego oraz inne dokumenty (k – 265 – 289) w celu wykazania, że wydający zaskarżony kasacjami wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie był nienależycie obsadzony. W dniu 23 kwietnia 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo obrońcy skazanego Z. G.– adwokata B. G.– w którym podniesiono zarzut wystąpienia bezwzględnej przyczyny uchylenia wyroku z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającej na nienależytej obsadzie sądu w związku z udziałem SSN Doroty Radlińskiej powołanej na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (k – 348). Wniosek o podobnej treści złożył również drugi obrońca skazanego adwokat K. K., który wiązał wskazaną bezwzględną przyczynę odwoławczą z udziałem w rozpoznaniu sprawy przez SSA Zbigniewa Kapińskiego (do wniosku dołączono szereg dokumentów, które dołączono do akt sprawy – k – 351 – 389).

W dniu 6 maja 2024 r. wpłynęło pismo obrońcy skazanego J. D., do którego dołączono kopię odpisu aktu zgonu skazanego (k – 391 – 392). Fakt śmierci skazanego potwierdzono informacjami uzyskanymi z systemu PESEL2-SAD (k – 393 – 394).

Podczas rozprawy kasacyjnej w dniu 10 maja 2024 r. ujawniono opisane wcześniej dokumenty złożone przez obrońców i uzyskane przez Sąd, a także akta spraw Sądu Najwyższego o sygnaturach II KK 35/23, II KO 151/23, II KO 171/23, II KK 434/23 i II KK 527/23, w których stwierdzono, że udział w rozpoznaniu poszczególnych spraw przez SSA Dorotę Radlińską wiązał się z wystąpieniem bezwzględnej przyczyny uchylenia wyroku w postaci nienależytej obsady sądu.

Po zamknięciu przewodu kasacyjnego prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku wobec skazanych, którzy wnieśli kasacje, a także wobec pozostałych skazanych, z powodu zaistnienia bezwzględnej przyczyny

odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu związanej z udziałem w rozpoznaniu sprawy przez SSA Dorotę Radlińską (ocena taka nie znajduje umocowania w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym w uchwale trzech połączonych Izb, w odniesieniu do SSA Zbigniewa Kapińskiego), umorzenie postępowania wobec J. D. z powodu jego śmierci i przekazane sprawy w pozostałym zakresie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Obrońcy poszczególnych skazanych poparli stanowisko wyrażone przez prokuratora.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 536 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w zakresie szerszym – tylko w wypadkach określonych w art. 435, 439 i 455 k.p.k. Przepis art. 439 § 1 k.p.k. stanowi z kolei, że niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów sąd uchyla zaskarżone orzeczenie w wypadku zaistnienia jednej z wymienionych w tym artykule tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Oznacza to w konsekwencji, że Sąd Najwyższy, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów ma obowiązek skontrolowania zaskarżonego orzeczenia pod kątem ewentualnego wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. Jedną z takich przesłanek jest nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Kwestia zaistnienia nienależytej obsady sądu w kontekście brania udziału w składzie orzekającym przez osobę powołaną na urząd sędziego w sądzie powszechnym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 roku o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw była już przedmiotem rozstrzygnięć Sądu Najwyższego, które przybierają kształt konsekwentnej linii orzeczniczej. W szczególności przywołać należy w tym miejscu wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2022 r., III KK 404/21 i z dnia 19 października 2022 r., II KS 32/21. Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela zaprezentowane we wskazanych orzeczeniach poglądy prawne i nie dostrzega potrzeby ich powtarzania. Konieczne jest jednak przypomnienie, że:

1. w uchwale trzech Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. BSA I-4110-1/2020 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7) stwierdzono m.in., że: „*Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z*

przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.” Uchwała ta z chwilą jej podjęcia uzyskała moc zasady prawnej i wiąże każdy skład Sądu Najwyższego, dopóty nie nastąpi odstępnie od niej w trybie art. 88 ust. 2 ustawy o Sądzie Najwyższym (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 154; dalej ustawa o SN). Przyczyny związania Sądu Najwyższego tą uchwałą zostały wskazane i szeroko omówione w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r. w sprawie I KZ 29/21 (OSNK 2021, z. 10, poz. 41), czy też chociażby w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., w sprawie I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22) – zob. wyrok Sądu Najwyższego w sprawie III 404/21. Dodać należy, że powyższemu stanowisku nie stoi na przeszkodzie „wyrok” Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r. w sprawie U 2/20, którym „unieważniono” uchwałę 3 Izb. „Kwestię tę na potrzeby standardu wynikającego z art. 6 ust. 1 EKPC badał ETPCz w sprawie Reczkowicz przeciwko Polsce (wyrok z dnia 22 lipca 2021 r., wniosek nr 43447/19), w której przesądził, iż >>biorąc pod uwagę oczywisty brak wszechstronnej, wyważonej i obiektywnej analizy przedstawionych mu okoliczności w kategoriach konwencyjnych, Trybunał stwierdza, że ocena Trybunału Konstytucyjnego musi być uznana za arbitralną i jako taka nie może mieć żadnego znaczenia dla wniosku (...) Trybunału w kwestii, czy doszło do oczywistego naruszenia, obiektywnie i rzeczywiście rozpoznawalnego jako takie, prawa krajowego (...) (pkt 262 uzasadnienia)<<. Identycznie wymóg oceny procedury powoływania sędziów jako komponenty rozstrzygnięcia o niezawisłości i bezstronności sędziego w kontekście zagwarantowania skutecznej ochrony sądowej na gruncie art. 19 ust.

- 1 akapit drugi TUE wypowiedział wielokrotnie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wyrok TSUE w sprawie C-585/18 i in., wyrok TSUE w sprawie C-824/18, wyrok TSUE w sprawie C-791/19, wyrok TSUE w sprawie C-487/19 - omówione w uzasadnieniu wyroku w sprawie III KK 404/21)” – zob. wyrok Sądu Najwyższego w sprawie II KS 32/21;*
2. w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, wskazano, iż *„Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób wyłaniania reguluje Konstytucja RP, w szczególności w art. 187 ust. 1”. Stanowisko to znalazło wsparcie w wyroku Wielkiej Izby Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie Grzęda przeciwko Polsce (wniosek nr 43572/18, w którym wywiedziono, że „cała sekwencja wydarzeń w Polsce żywo pokazuje, że kolejne reformy sądownictwa miały na celu osłabienie niezawisłości sędziowskiej, począwszy od poważnych nieprawidłowości w wyborze sędziów Trybunału Konstytucyjnego w grudniu 2015 r., następnie, w szczególności, przebudowę KRS i utworzenie nowych izb w Sądzie Najwyższym, przy jednoczesnym rozszerzeniu kontroli Ministra Sprawiedliwości nad sądami i zwiększeniu jego roli w kwestiach dyscypliny sędziowskiej”;*
3. w tej samej uchwale dobitnie wskazano, że *„Najistotniejszym skutkiem dopuszczenia do funkcjonowania, w przestrzeni obejmującej swoim zasięgiem proces nominacyjny sędziego, organu powołanego w sposób sprzeczny z Konstytucją RP, jest obalenie funkcjonującego dotąd in gremio i a priori domniemania niezawisłości tak powołanego sędziego. Nie istnieje ono już w stosunku do kandydatów, którzy przystąpili do konkursów sędziowskich po dniu 17 stycznia 2018 r. Nie oznacza to samo w sobie stwierdzenia ich stronniczości, lecz nie ma wobec opisanego wyżej >>skażenia<< procesu nominacyjnego, możliwości prostego odwołania się do tego domniemania”. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą*

Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r. nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oznacza to, że w konkretnej sprawie – w związku z podniesionym zarzutem lub z urzędu, sąd rozpoznający sprawę będzie zobowiązany do przeprowadzenia swoistego testu niezawisłości i bezstronności sędziego powołanego w procedurze nominacyjnej po 17 stycznia 2018 r.;

4. należy zgodzić się z wywodem zawartym w uzasadnieniu uchwały w sprawie I KZP 2/22, odwołującym się m.in. do orzecznictwa europejskiego, że w teście tym należy zbadać, czy:
 - a) w procesie powoływania sędziego doszło do naruszenia prawa krajowego,
 - b) naruszenie to miało dostatecznie poważny charakter,
 - c) zostało ono ustalone i naprawione na szczeblu sądów krajowych.

Jak już wspomniano, w wyniku zmian ustawowych, dokonanych ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, organ ten przestał spełniać cechy organu konstytucyjnego, co uchyliło domniemanie spełnienia przez osoby powołane przez Prezydenta RP z rekomendacji takiej Krajowej Rady Sądownictwa na stanowisko sędziego kryteriów niezawisłości i bezstronności. Bezpośrednie uzależnienie od władzy politycznej decyzji podejmowanych w procedurze nominacji sędziowskich, uzasadniło przekonanie, że o nominacjach tych mogą decydować względy pozamerytoryczne. W tej sytuacji dwa pierwsze kryteria testu zawsze będą wypadać negatywnie, bowiem w procesie nominacyjnym doszło do „dostatecznie poważnego” naruszenia prawa krajowego. W omawianej uchwale zauważono zatem, że tylko sięgnięcie po punkt trzeci wskazanego wyżej testu pozwala na ustalenie, że konkretny sędzia spełnia kryteria bezstronnego i niezawisłego mimo obalenia wspomnianego wcześniej domniemania. Zgodzić się należy, że kryteriami oceny w ramach trzeciego etapu testu będą:

- równoczesność (lub zbliżony czas) uruchomienia drogi awansowej z objęciem ważnego stanowiska w administracji sądowej w drodze arbitralnej decyzji Ministra Sprawiedliwości,
- utajnienie obrad KRS w zakresie danej kandydatury,

- jednoznacznie negatywna opinia zgromadzenia ogólnego sędziów, porównanie osiągnięć zawodowych kandydata z doświadczeniem zawodowym i poparciem środowiska dla kontrkandydatów,
- to, czy kandydat w ogóle miał kontrkandydata do awansu, czy też był jedyną osobą, która wzięła udział w danym konkursie.

Podkreślić należy w szczególności wagę okoliczności „wskazujących na powiązanie sędziego, nominowanego w niekonstytucyjnej i upolitycznionej procedurze, z władzą wykonawczą. Chodzi w szczególności o nominacje na stanowiska funkcyjne pozostające w dyskrecjonalnej kompetencji władzy politycznej, udział w pracach gremiów powiązanych z władzą polityczną, wykonywanie określonych zadań lub funkcji na podstawie arbitralnych decyzji władzy politycznej, co obejmuje również tzw. delegacje ministerialne, dodatkowe zatrudnienie w jednostkach bezpośrednio podporządkowanych władzy politycznej. Podobne znaczenie ma stopień wadliwości postępowania w procesie nominacyjnym na stanowisko sędziowskie, w szczególności brak opinii gremiów innych niż powiązane z władzą polityczną (np. brak opinii organów reprezentujących samorząd sędziowski), czy też udział w konkursie jednego kandydata bez możliwości konfrontacji jego kwalifikacji merytorycznych z innymi kandydatami. Inną okolicznością potwierdzającą zarzut niedochowania standardu bezstronności i niezawisłości może stanowić charakter sprawy, do której rozstrzygnięcia ukształtowano dany skład sądu. Ostatecznie takim potwierdzeniem może być także działalność publiczna i wypowiedzi danego sędziego, wykraczająca poza gwarantowane przez Konstytucję ramy udziału w debacie publicznej, a wskazująca na zaangażowanie w realizację określonych celów politycznych władzy wykonawczej” (zob. wyrok w sprawie II KS 32/21, a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2022 r., II KK 206/21).

Warto podkreślić, że oceny bezstronności sędziego dokonuje się na płaszczyźnie obiektywnej. Znaczenie zatem mają okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą prowadzić do uznania, że konkretny skład sądu nie daje gwarancji bezstronności i niezawisłości. Nie ma przy tym znaczenie subiektywne przekonanie członków składu sądu co do odznaczania się tymi przymiotami.

Przywołane poglądy, znajdujące aprobatę Sądu Najwyższego orzekającego w niniejszym składzie, odnieść należy do realiów sprawy będącej przedmiotem osądu.

Nienależyta obsada sądu wiąże się w rozważanej sprawie z udziałem w składzie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wydającego zaskarżone kasacjami orzeczenie, sędzi Sądu Apelacyjnego Doroty Radlińskiej, nie dotyczy natomiast sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, obecnie Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej Sądu Najwyższego Zbigniewa Kapińskiego, ponieważ ostatni z wymienionych sędziów objął urząd sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie przed zmianą ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw z dnia 8 listopada 2017 r. Krytyczna analiza procedury powołania sędzi Doroty Radlińskiej na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, zakończona ostatecznie negatywnym wynikiem testu, przeprowadzona została przez Sąd Najwyższy w sprawach o sygnaturach II KK 35/23, II KO 151/23, II KO 171/23, II KK 434/23 i II KK 527/23. Odwołując się do zgromadzonych w niniejszej sprawie oraz w sprawach wyliczonych wyżej dokumentów oraz wywodów zawartych w uzasadnieniach orzeczeń sporządzonych w trzech pierwszych sprawach, przypomnieć trzeba kwestie najistotniejsze.

Sędzia Dorota Radlińska została powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie postanowieniem Prezydenta RP z dnia 15 grudnia 2020 r. (M.P. z 2021 r. poz. 48). Uchwała Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu przez sędzię Dorotę Radlińską została podjęta w dniu 8 listopada 2019 r. (nr 981/2019). Oznacza to, że procedura powołania na sędziego toczyła się przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Okoliczność ta powoduje uchylenie domniemania spełnienia przez tą sędzię standardu niezawisłości i bezstronności.

Jak trafnie wyłożono w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 marca 2024 r., II KK 35/23, z analizy akt osobowych Doroty Radlińskiej wynika że, po odbyciu w latach 1998-2001 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Z., w 2001 r. złożyła egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym, a w grudniu tego samego roku została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w W.

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 25 stycznia 2005 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w W. w wydziałach karnych. W latach 2006-2015 była zatrudniona dodatkowo na podstawie umowy o dzieło w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich. Prowadziła również szkolenia dla aplikantów radcowskich. W 2007 r. orzekała w ramach jednorazowych delegacji w IX Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w W. Od 2010 r. wielokrotnie była delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w W., w Sądzie Rejonowym w W. oraz w Sądzie Rejonowym w W. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 lipca 2014 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w W.

Przedstawione fakty pozwalają uznać, że w omawianym okresie rozwój jej kariery sędziowskiej był standardowy. Jego znaczące przyspieszenie można natomiast zaobserwować od 2018 r. W dniu 23 stycznia 2018 r. do sekretariatu Marszałka Sejmu wpłynęło zgłoszenie sędziego M.M. na członka Krajowej Rady Sądownictwa wraz z wykazem sędziów popierających to zgłoszenie. Z dokumentu tego wynika, że jednym z sędziów, którzy podpisali listę poparcia dla sędziego M.M., była sędzia Dorota Radlińska (poz. 16). Już w tym miejscu należy wyraźnie przypomnieć, że poparcie dla kandydatury miało miejsce wówczas, gdy powszechnie znane były zarzuty niekonstytucyjności regulacji zmieniającej skład Krajowej Rady Sądownictwa, w szczególności w zakresie skrócenia kadencji dotychczas działającej oraz składu nowej Rady (zob. chociażby opinie prawne formułowane na etapie prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o KRS, druk sejmowy 2002 Sejmu VIII kadencji: stanowisko Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych z 12 listopada 2017 r., s. 5-8; opinia Krajowej Rady Sądownictwa z 6 grudnia 2017 r., s. 3-4; opinie Biura Analiz Sejmowych: autorstwa prof. dr hab. S.P. z dnia 10 października 2017 r.; autorstwa prof. dr hab. M..C. z dnia 10 października 2017 r.; prof. dr hab. M.M. z dnia 22 listopada 2017 r.; wszystkie opinie dostępne on-line na stronie internetowej Sejmu RP). Podpisywanie list poparcia kandydatom do Krajowej Rady Sądownictwa po zmianach legislacyjnych z 2017 r. odbyło się w warunkach powszechnego bojkotu środowiska sędziowskiego. Wiedzą powszechną było (co potwierdziły następnie opublikowane zgłoszenia do KRS), że podpisanie list zamknęło się w bardzo wąskiej grupie sędziów, z których zdecydowana większość w

kolejnych latach w szybkim tempie awansowała i obejmowała stanowiska kierownicze.

Nie powinno ująć również uwadze, że już wówczas, tj. na przełomie 2017 i 2018 r., zupełnie inaczej należało podchodzić do kwestii „wątpliwości” co do konstytucyjności nowelizacji ustawy o KRS, niż w standardowych warunkach demokratycznego państwa prawa. W sytuacji, w której wszystkie organy państwa działają w sposób prawidłowy i zgodny z prawem, o zgodności ustawy z Konstytucją lub umowami międzynarodowymi orzeka Trybunał Konstytucyjny. Wskazać należy, że podpisanie listy poparcia do KRS ukształtowanej ustawą z 2017 r. przez sędzię Dorotę Radlińską było już nie tylko po nieprawidłowym obsadzeniu przez Sejm VIII kadencji trzech miejsc sędziowskich zwolnionych po upływie kadencji zakończonej w dniu 6 listopada 2015 r., ale również po wyborze J.P. na stanowisko Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, co do którego było szereg wątpliwości prawnych (zob. W. Sadurski, *Polski kryzys konstytucyjny*, Warszawa 2020; M. Florczak-Wątor, *Dopuszczalność sądowej kontroli prawidłowości wyboru sędziego TK oraz Prezesa i Wiceprezesa TK. Glosa do wyroku TK z 11 września 2017 r., K 10/17, Lex/el. 2017*). Nie było już zatem możliwe wykorzystanie standardowych środków służących ocenie zgodności z prawem przedmiotowych przepisów. Istotne jest, że właśnie w tym momencie, gdy względem nowo obsadzonej KRS podnoszono zarzuty niekonstytucyjności, a jednocześnie nie było już prawidłowo działającego organu mogącego tę niekonstytucyjność stwierdzić, sędzia Dorota Radlińska zdecydowała się na poparcie sędziego M.M. jako członka Krajowej Rady Sądownictwa.

Na podkreślenie zasługuje zbieżność dat poparcia przez sędzię Dorotę Radlińską sędziego M. M. do Krajowej Rady Sądownictwa oraz decyzji podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Ł. P. (a później A. D.), na podstawie której sędzia Dorota Radlińska została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie. Poparcie sędziego M.M. przez sędzię Dorotę Radlińską musiało nastąpić w okresie pomiędzy dniem 4 stycznia 2018 r., kiedy nastąpiła publikacja obwieszczenia Marszałka Sejmu RP z dnia 4 stycznia 2018 r. o rozpoczęciu procedur zgłaszania kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa wybieranych spośród sędziów (M.P. z 2018 r. poz. 10) a dniem 23 stycznia 2018 r., kiedy do sekretariatu Marszałka Sejmu wpłynęło

zgłoszenie sędziego M.M. na członka Krajowej Rady Sądownictwa wraz z wykazem sędziów popierających to zgłoszenie.

Po podpisaniu listy poparcia dla sędziego M.M. przez sędzię Dorotę Radlińską, zgłosiła ona swoją kandydaturę do Sądu Apelacyjnego w Warszawie w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 marca 2018 r. (M.P. z 23.3.2018, poz. 323). Natomiast pismem z dnia 26 marca 2018 r., prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie B.W. poinformowała Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie o możliwości delegowania dwóch sędziów do II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W odpowiedzi sędzia Dorota Radlińska w dniu 10 kwietnia 2018 r. zgłosiła swoją kandydaturę. Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Ł.P. pismem z dnia 30 kwietnia 2018 r. delegował sędzię Dorotę Radlińską na okres od 1 maja 2018 r. do 31 października 2018 r. Kolejnymi decyzjami delegację sędzi Radlińskiej przedłużano. Jej delegacje czasowe do Sądu Apelacyjnego w Warszawie rozpoczęły się zatem z dniem 1 maja 2018 r. i trwały do dnia 30 kwietnia 2020 r., a następnie delegacja została udzielona od dnia 1 maja 2020 r. na czas nieokreślony.

Należy odnotować, że Ł.P. podejmował decyzje o delegacji na okres od 1 listopada 2018 r. do 30 kwietnia 2019 r. oraz od 1 maja 2019 r. do 31 października 2019 r., pomimo negatywnych opinii Kolegium Sądu Okręgowego w W. (z dnia 2 października 2018 r. oraz 5 lutego 2019 r.) wynikających z bardzo trudnej sytuacji kadrowej w Sądzie Okręgowym w Warszawie, z czego sędzia w pełni zdawała sobie sprawę. Ostatecznie, jak wynika z pisma Prezesa Sądu Okręgowego w W., w związku z długotrwałym delegowaniem sędzi Doroty Radlińskiej praca w pionie karnym tego sądu musiała zostać zorganizowana bez jej udziału.

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 15 grudnia 2020 r. Dorota Radlińska została powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Trzeba przypomnieć, że KRS podjęła w dniu 8 listopada 2019 r. uchwałę nr [...]w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie sędzi do pełnienia urzędu sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, mimo braku opinii Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Sądu Apelacyjnego w Warszawie, które odroczyło opiniowanie kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie do czasu rozstrzygnięcia przez TSUE pytań prejudycjalnych skierowanych przez Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny i sądy powszechne w przedmiocie wątpliwości związanych z

procesem wyłaniania sędziowskich członków nowej KRS, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone wcześniej w uchwałach z 12 grudnia 2018 r., 14 maja i 26 czerwca 2019 r. Według KRS brak opinii takiej nie stanowiło przeszkody do prowadzenia konkursu.

Podsumowując ten fragment kariery sędzi Doroty Radlińskiej stwierdzić trzeba, że wystąpiła zbieżność czasowa pomiędzy podpisaniem listy poparcia dla sędziego M.M., jako kandydata do wadliwie ukształtowanej KRS, a delegacją sędzi Doroty Radlińskiej do Sądu Apelacyjnego w Warszawie na podstawie decyzji przedstawiciela władzy wykonawczej. Poza faktem poparcia dla niekonstytucyjnej procedury powołania członków KRS, sędzia Dorota Radlińska zgadzając się na delegację do Sądu Apelacyjnego w Warszawie – pomimo negatywnej opinii Kolegium tego Sądu – doprowadziła do zakłócenia pracy Sądu Okręgowego w Warszawie.

Dodać trzeba, że decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 2018 r. powierzono sędzi Dorocie Radlińskiej z dniem 1 lipca 2018 r. obowiązki sędziego sądu dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, na okres sześciu lat. Wcześniej, tj. w dniu 9 maja 2018 r., pozytywną opinię w przedmiocie powierzenia obowiązków sędziego sądu dyscyplinarnego przy sądzie apelacyjnym wyraziła Krajowa Rada Sądownictwa (w wadliwym składzie po zmianach ustawy z 2017 r.). Sędzia Dorota Radlińska była również w latach 2016-2023 kilkunastokrotnie powoływana do komisji egzaminacyjnych związanych z aplikacją radcowską i adwokacką jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, w tym jako przewodnicząca komisji. Ponadto, w dniu 12 grudnia 2023 r. została powołana zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości Marcina Warchoła do komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu sędziowskiego w 2024 r. jako „specjalista z zagadnień konstytucyjnych oraz zagadnień ustrojowych dotyczących sądownictwa i innych organów ochrony prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, prawa Unii Europejskiej oraz problematyki międzynarodowej ochrony praw człowieka” (wskutek zmian dokonanych zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości A.B. z dnia 4 marca 2024 r. sędzia Dorota Radlińska przestała być członkiem tej komisji egzaminacyjnej). Nadto, już jako sędzia Sądu Apelacyjnego, Dorota Radlińska wielokrotnie w latach 2021-2023 uzyskiwała od Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie zgodę na prowadzenie wykładów dla aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Sędzia Dorota Radlińska w okresie od 2018 r. pełniła zatem liczne funkcje oraz zajmowała różne stanowiska (sąd dyscyplinarny, szkolenia w KSSiP, komisje), będące konsekwencją dyskrecjonalnych decyzji władzy wykonawczej. Oznacza to, że sędzia Dorota Radlińska nie tylko została wadliwie powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego, ale jej kariera po 2017 r. miała bezpośredni związek z podpisaniem listy poparcia do KRS dla sędziego M.M. W wyroku z dnia 13 marca 2024 r., II KO 151/23, Sąd Najwyższy trafnie wskazał, że „od okoliczności tych nie sposób odseparować poparcia udzielonego przez wymienioną sędzię kandydaturze SSR M.M. na członka Krajowej Rady Sądownictwa w kształcie określonym nowelą z 2017 r., który to sędzia – jak się później okazało – przeważającą większość podpisów zdobył od sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, ostatecznie został rzecznikiem prasowym tego organu, a w przestrzeni medialnej łączony jest z tzw. „afetą hejterską”, polegającą na wykorzystaniu internetowej hejterki do ataków na sędziów z różnych powodów niewygodnych dla ówczesnej władzy. Wskazane zachowanie sędzi świadczy nie tylko o pełnym poparciu – formalnej i personalnej akceptacji – przeprowadzanych od 2017 r. niekonstytucyjnych zmian w sądownictwie, których myślą przewodnią było ograniczenie niezależności sądów i pełne podporządkowanie ich władzy wykonawczej i sądowniczej. Przede wszystkim jednak dowodzi, że postąpienie to spotkało się z uznaniem ówczesnego kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości, skoro w niedługim okresie, kolejne decyzje tego resortu były wyjątkowo życzliwe i korzystne dla wymienionej sędzi, następowały z możliwym uszczerbkiem dla dobra wymiaru sprawiedliwości wobec ówczesnej sytuacji kadrowej Sądu Okręgowego w Warszawie, a finalnie nie pozostały bez istotnego wpływu na proces nominacyjny zakończony powołaniem na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego, zapewniając sędzi wcześniejsze, bogate doświadczenie orzecznicze w tym Sądzie”.

Podsumowując całość dotychczasowych rozważań stwierdzić trzeba, że skład Sądu Apelacyjnego w Warszawie orzekającego w tej sprawie, z udziałem SSA Doroty Radlińskiej, nie mógł utworzyć w niniejszej sprawie sądu bezstronnego i niezależnego w rozumieniu konstytucyjnym i konwencyjnym.

W związku z zaistnieniem na etapie postępowania odwoławczego bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady sądu należało:

- na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 536 k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok oraz zmieniony nim wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt XVIII K 369/11 – w odniesieniu do J. D. i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. umorzyć postępowanie karne wobec tego oskarżonego z powodu jego śmierci, o czym była mowa w części sprawozdawczej, a kosztami postępowania w tej części obciążyć Skarb Państwa;

- na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 536 k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok w odniesieniu do R. L., Z. G., K. M. i M. W. i sprawę w tym zakresie przekazać Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

- na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 536 k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok i zmieniony nim wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie w odniesieniu do czynu przypisanego M. W. w pkt XLVI tego wyroku (pkt XLIX komparycji wyroku) i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. umorzyć postępowanie karne z powodu przedawnienia karalności czynu, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążyć Skarb Państwa (czyn zagrożony jest karą do 5 lat pozbawienia wolności, popełniony został w okresie od 2001 do 2003 r., co w świetle art. 101 § 1 pkt 3 k.k. w zw. z art. 102 k.k. powoduje, że przedawnienie karalności, przyjmując wariant najbardziej dla oskarżonego niekorzystny, nastąpiło po upływie 20 lat);

- na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 536 k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok także w stosunku do: P. M., J. K., W. S., J. F., M. W. (w pozostałej części), A. N., M. S., S. O., R. M., P. W., M. B., M. S., M. S., J. K., Ł. B., R. G., A. M., Z. K., J. K., B. B., K. D., B. W. oraz M. G. i sprawę w tym zakresie przekazać Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślić trzeba, że ze względu na zakaz reformationis in peius oraz treść art. 435 k.p.k. sytuacja oskarżonych w ponowionym postępowaniu nie może się pogorszyć.

Ze względu na przyczynę wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym, odnoszenie się do zarzutów kasacyjnych, w tym o charakterze bezwzględny, stało się zbędne.

W toku ponowionego postępowania Sąd Apelacyjny będzie zobowiązany do rzetelnego rozpoznania wniesionych środków odwoławczych w składzie odpowiadającym prawu oraz rozważenia kwestii, na których oparto w kasacjach zarzuty, w szczególności o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych.

Waldemar Płóciennik Barbara Skoczowska Paweł Wiliński

[PGW]

[ms]